

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 400 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 19 ΝΟΕΜΒΡΗ 2005

0.80 ΕΥΡΩ

Ελευθερία Ισότητα Αδελφοσύνη

2^ο
ΑΝΤΙΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

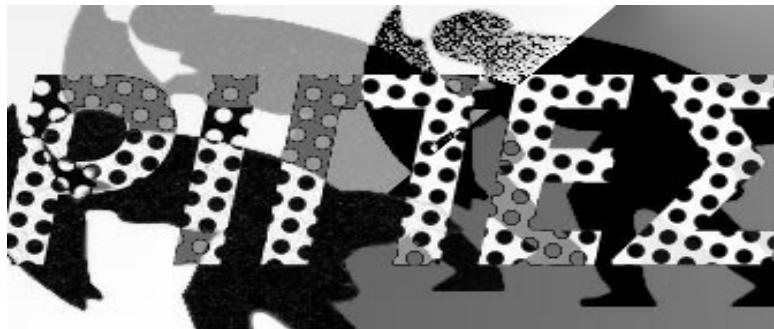
ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

19/11: Παγκόσμια ημέρα τουλέτας 19/11/1893: Πρώτο έγχρωμο ένθετο σε εφημερίδα 19/11/1936: Δολοφονία Buenaventura Durruti 19/11/1942: Παραίτηση κατοχικής κυβέρνησης Τσολάκογλου 19/11/1914: Ιδρυση Αθηνάς 19/11/1828: Θάνατος Franz Schubert 19/11/1928: Πρώτο τεύχος περιοδικού «Time» 19/11/1944: Γέννηση Αγνής Μπάλτσα 19/11/1988: Θάνατος Χριστίνας Ωνάση 20/11: Ημέρα βιομηχανοποίησης της Αφρικής 20/11/1910: Θάνατος Λέοντος Ιολστόι 20/11/1910: Γέννηση επανάστασης Ζαππατίστας 20/11/1945: Αρχή δίκης Νυρεμβέργης 20/11/1873: Η Βούδα και η Πέστη ενώνονται σχηματίζοντας την Βουδαπέστη 20/11/1900: Θάνατος Oscar Wilde 20/11/1991: Συμπλοκή Σεπολίων 20/11/1927: Γέννηση Γιώργου Ιωάννου 20/11/1975: Θάνατος Φρανσίσκο Φράνκο 20/11/1904: Πρώτα μηχανοκίνητα λεωφορεία (Γαλλία) 21/11: Παγκόσμια ημέρα πλεόνασης 21/11/1973: Πραξικόπημα Ιωαννίδη 21/11/1998: Θάνατος Μιχάλη Κατσαρού 21/11/1964: Γέννηση Βολτέρου 21/11/1877: Εφεύρεση γραμμάφων 21/11/1977: Πρώτη πτήση του Concorde 21/11/1964: Κατασκευή πρώτου υποβρύχιου (από ξύλο και δέρμα) 21/11/2000: Θάνατος Εμίλ Ζάτοπεκ 22/11/1916: Θάνατος Jack London 22/11/1963: Θάνατος Αλντους Χάξλεϊ 22/11/1942: Λειτουργία πρώτου πυρηνικού αντιδραστήρα 22/11/1990: Παραίτηση Μάργκαρετ Θάτσερ 22/11/1247: Θάνατος Robin Hood 22/11/1718: Θάνατος πειρατή Μαυρογένη (Εντουαρντ Τίτσ) 22/11/1963: Δολοφονία Τζον Κένεντι 22/11/2002: Διεύρυνση NATO προς ανατολάς (7 νέα μέλη) 22/11/1991: Ο Μπούτρος Γκάλι ορκίζεται Γ.Γ. του ΟΗΕ 22/11/1890: Γέννηση Σαρλ Ντεγκόλ 22/11/1965: Γάμος Bob Dylan – Sara Lowndes 23/11/1979: Κυκλοφορία «The wall» (Pink Floyd) 23/11/1859: Γέννηση Billy the Kid (Γουλιούς Μπόνε) 23/11/1981: Εφαρμογή μονοτονικού συστήματος 23/11/1837: Εκδίδεται ο πρώτος νόμος «περί τύπου» στην Ελλάδα 23/11/1964: Το Βατικανό καταρρέει τα λατινικά ως επίσημη γλώσσα του 23/11/1989: Κυβέρνηση Ζολώτα (συμφωνία ΠΑΣΟΚ – ΝΔ – ΣΥΝ) 24/11: Ημέρα διαμαρτυρίας ενάντια στα πολεμικά πατρινίδια 24/11/1932: Γέννηση Μπαρούχ Σπινόζα 24/11/1991: Θάνατος Freddy Mercury 24/11/1901: Θεμελίωση εθνικού θεάτρου Αθηνών 24/11/1864: Γέννηση Ανρί Τολούζ Λοτρέκ 24/11/1951: Πρώτο ταξίδι του «Καλύψω» (Ζακ Υβ Κουστό) 24/11/1963: Δολοφονία... του δολοφόνου (Λι Χάρβεϊ Οσβαλτ) του Κένεντι 24/11/1859: Δημοσίευση του έργου «Η καταγωγή των ειδών» από τον Κάρολο Δαρβίνο 25/11: Διεθνής ημέρα για τους εν κινδύνω πληθυσμούς 25/11/1942: Ανατίναξη γέφυρας Γοργοπόταμου 25/11/1947: Ανοικάλυψη παπύρων Νεκρής Θάλασσας 25/11/1915: Γέννηση Αουγκούστο Πίνοκετ 25/11/1892: Εισήγηση για αναβίωση των ολυμπιακών αγώνων (Πιερ ντε Κουμπερντέν) 25/11/1962: Γέννηση Λόπτε δε Βέγα 25/11/1867: Εφεύρεση δυναμίτη (Νόμπελ) 25/11/1939: Γέννηση Ελένης Καραϊνδρου 25/11/1935: Επιστροφή Γεώργιου Β' στην Ελλάδα μετά από 12ετή εξορία.

● Μας φτάνει για καιρό η δέρμη από τις φωτιές της Γαλλίας ●●● Θέρμη σε κορμιά παγωμένα ●●● Θέρμη σε ψυχές μπαΐλντισμένες ●●● Νιώσε τη δέρμη, σύντροφε, μη σε πάρει από κάτω ●●● Εκείνοι το μέτρησαν το μπόι τους, εμείς πότε δια μετρήσουμε το δικό μας; ●●● Α, όλα κι όλα, εμείς εδώ ασχολύμαστε με Σημίτη και Μητσοτάκη ●●● Με την κοντή στυμμένη λεμονόκουπα που της έπεσε βαριά η πολιτική εξαφάνιση και είπε να κερδίσει μιας βδομάδας δημοσιότητα ●●● Και με τον ψηλό βρυκόλακα που αμαρτάνει συνεχώς για το παιδί του ●●● Κάνε, ρε δάμαλε, τη Ντόρα υπουργό μπας και η συχάσουμε από το ζόμπι ●●● Σ' το λέει και σ' το ξαναλέει: πρέπει να κάνεις ανασχηματισμό ●●● Να βάλεις τη Ντόρα στην κυβέρνηση για να μπορέσει απερίσπαστος ν' ασχοληθεί μόνο με τον Κυριάκο ●●● Και να ησυχάσουμε από δαύτους, όμως, τί έγινε; ●●● Πάλι κάποιους άλλους δα παρακολουθούμε να

λένε και να κάνουν τα ίδια ●●● Μια πολιτική ζωή μιζέρη, βαρετή, με μοιρασμένους ρόλους ●●● Από εδώ οι πρωταγωνιστές, από εκεί οι θεατές ●●● Μέχρι οι θεατές να αποφασίσουν να αλλάξουν ρόλους και να παίζουν στο δικό τους έργο ●●● Για τη νέα εκστρατεία του δεσποταριάτου δεν έχουμε να πούμε τίποτα ●●● Τότε που βρούσε ο τόπος με τις Κούλες, τις Φουλές και τη Μπέμπα Μπλανς, ο πολιτικός κόσμος έσπευσε να τους στηρίξει ●●● Οποιος μιλούσε τότε για χωρισμό κράτους και Εκκλησίας ριχνόταν στην πυρά ●●● Τώ-

ρα ας τους λουστούν ●●● Μήπως δεν καταλάβατε ότι ο τέως ταγματάρχης Αμβρόσιος λειτουργεί ως λαγός ολόκληρου του δεσποταριάτου; ●●● Γιατί; Γιατί ο Παυλόπουλος ετοιμάζει εγκύλιο για τις ταυτότητες και δεν προβλέπει αναγραφή δρησκεύματος ●●● Και δεν πρόκειται να το κάνει, γιατί μια απλή προσφυγούλα στην Κομισιόν και δα γίνει και πάλι της... Μπέμπας Μπλανς ●●● Οι κουτόφραγκοι τα 'χουν από χρόνια λυμένα αυτά τα ζητήματα ●●● Δεν ανακατεύουν τους παπάδες στις πολιτικές μπίζνες ●●● Καμμένος από το

◆ «Δεν ασχολούμαι με τα γήινα», δήλωσε ο Χρυσόδουλος και γελάσει κάθε πτικραμένος. Αν το καλοσκεφτούμε, όμως, δεν είναι για γελια. Δεν ασχολείται δημοσίως με τα γήινα, γιατί βάζει άλλους να κάνουν το λογό. Αυτός σπεύδει υπογείως να κάνει το παζάρι. Και τί μας κόφτει εμάς; Θα ρωτήσετε. Μας κόφτει και μας παρακόφτει. Οχι μόνο γιατί πάντα εμείς πληρώνουμε το λογαριασμό, αλλά και γιατί είμαστε και πολίτες, ρε γαμώτο. Πολίτες αυτής της αισχρής αστικής δημοκρατίας. Και δεν γουστάρουμε να μην έχουμε τουλάχιστον τα δικαιώματα που έχουν οι πολίτες άλλων αιστικών κρατών.

◆ Ολόκληρη ομάδα μεγαλοστελεχών του ΠΑΣΟΚ, με θεσμικό ρόλο στο κόμμα τους (Καστανίδης, Αθανασάκης, Ξενογιαννακοπούλου) με δημόσιες δηλώσεις τους απευθύνονται στην ιστορία της Καραμανής. Εκδίδεται ο πρώτος νόμος «περί τύπου» στην Ελλάδα 23/11/1964: Το Βατικανό καταρρέει τα λατινικά ως επίσημη γλώσσα του 23/11/1989: Κυβέρνηση Ζολώτα (συμφωνία ΠΑΣΟΚ – ΝΔ – ΣΥΝ) 24/11: Ημέρα διαμαρτυρίας ενάντια στα πολεμικά πατρινίδια 24/11/1932: Γέννηση Μπαρούχ Σπινόζα 24/11/1991: Θάνατος Freddy Mercury 24/11/1901: Θεμελίωση εθνικού θεάτρου Αθηνών 24/11/1864: Γέννηση Ανρί Τολούζ Λοτρέκ 24/11/1951: Πρώτο ταξίδι του «Καλύψω» (Ζακ Υβ Κουστό) 24/11/1963: Δολοφονία... του δολοφόνου (Λι Χάρβεϊ Οσβαλτ) του Κένεντι 24/11/1859: Δημοσίευση του έργου «Η καταγωγή των ειδών» από τον Κάρολο Δαρβίνο 25/11: Διεθνής ημέρα για τους εν κινδύνω πληθυσμούς 25/11/1942: Ανατίναξη γέφυρας Γοργοπόταμου 25/11/1947: Ανοικάλυψη παπύρων Νεκρής Θάλασσας 25/11/1915: Γέννηση Αουγκούστο Πίνοκετ 25/11/1892: Εισήγηση για αναβίωση των ολυμπιακών αγώνων (Πιερ ντε Κουμπερντέν) 25/11/1962: Γέννηση Λόπτε δε Βέγα 25/11/1867: Εφεύρεση δυναμίτη (Νόμπελ) 25/11/1939: Γέννηση Ελένης Καραϊνδρου 25/11/1935: Επιστροφή Γεώργιου Β' στην Ελλάδα μετά από 12ετή εξορία.

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ <>K>>

● Ο K.N. 100 ευρώ

θύνθηκαν στον θεσμό Χριστόδουλο και του ζήτησαν να αποδοκιμάσει τον ταγματάρχη της χωροφυλακής Αμβρόσιο. Σε απάντηση των εκκλήσεών τους εισέπραξαν μια απανταχούσα, με τη μορφή ανακοίνωσης της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου, με την οποία καλυπτόταν πλήρως ο Αμβρόσιος και αποδοκιμάζοταν ο Σημίτης. Θεσμολογεία; Ασφαλώς ναι, αλλά και κάτι άλλο. Οι άνθρωποι του Γιωργάκη κράτησαν σκόπιμα χαμηλά τους τόνους, εκδικούμενοι τον Σημίτη για το χουνέρι που τους έκανε με το βιβλίο του.

◆ «Πιστεύω ότι η συχνή αλλαγή υπουργών είναι αντί-

παραγωγική», δήλωσε από την Ιαπωνία ο Καραμανής. Μήνυμα στο εσωτερικό της ΝΔ, προφανώς, για να σταματήσει κάθε δημόσια συζήτηση περί ανασχηματισμού. Είναι αποκλειστικό μου προνόμιο και δεν το διαπραγματεύομαι με κανένα, μοιάζει να διαμηνύει ο Καραμανής. Σε πτοιούς; Κυρίως στον Μητσοτάκη που δεν κρατείται με τίποτα (είναι και η ηλικία, βλέπετε, που τον κάνει ανυπόμονο). Αυτό, βέβαια, δεν σημαίνει ότι δεν θα κάνει ανασχηματισμό. Θα τον κάνει σε μια στιγμή που θα έχει υποχωρήσει η σχετική δημόσια συζήτηση, για να μπορούν μετά τα παπαγαλάκια που στίζονται στο προαύλιο του

Μαξίμου να λένε και να γράφουν ότι «ο πρωθυπουργός αναδεικνύεται σε μετρ της τακτικής». Εντάξει, ρε παιδιά, το 'χουμε ξαναδεί το έργο, μην κουράζεστε.

◆ Η γνωστή I. Μάνδρου, χρησιμοποιώντας το πτυχίο Νομικής (αλήθεια, έχει δικηγορήσει ποτέ;) έκανε επισκεπτήριο στον Καλού-

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Το μεγαλύτερο μέρος της έρευνάς μας και του budget που έχουμε για ανάπτυξη τεχνολογιών πηγαίνει στην προστασία των προσωπικών δεδομένων, στην διασφάλιση των ηλεκτρονικών συναλλαγών, στο να παρέχουμε δυνατότητα για έλεγχο απ' τους γονείς στο πι έχουν πρόσβαση τα παιδιά τους και ούτω καθ' εξής.

Μπη Γκέιτς

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

■ Συνεχίζεται ο καλπασμός των κερδών

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ζωή ασχολείται με το βιβλίο του Σημίτη και το «ξίνισμα» του Γιωργάκη, με τον Αμβρόσιο και τον Ανθίμο, με τον Μαντούβαλο και τον Νικολόπουλο. Πού καιρός για σοβαρά ζητήματα; Ο κόσμος πρέπει να μείνει καθηλωμένος στον καναπέ, να παρακολουθεί τις πολιτικές καντρίλες με την ίδια κουτσομπολική διάθεση που παρακολουθεί τα τηλεοπτικά «ριάλιτι».

Ειδούτε μήπως να γίνεται καμιά συζήτηση για την πορεία των κερδών των επιχειρήσεων, που έρχεται στο φως με τη δημοσιοποίηση των ισολογισμών των εισηγμένων στο χρηματιστήριο για το τρίτο τρίμηνο του έτους; Και όμως, τα στοιχεία αυτά, επίσημα και μη επιδεχόμενα αμφισβήτησης, δείχνουν ότι ο καλπασμός των κερδών συνεχίζεται, σε μια περίοδο που οι εργαζόμενοι στενάζουν από τη λιτότητα και την ανεργία. Σταχυλογούμε μερικές χαρακτηριστικές περιπτώσεις:

– Ομίλος Τράπεζας Πειραιώς: αύξηση καθαρών κερδών στο εννιάμινο του 2005 49%. Η «ψυχλότερη επίδοση στην ιστορία της τράπεζας», καμφώνουν οι διοικούντες της.

– Ελληνικά Πετρέλαια: αύξηση καθαρών κερδών στο εννιάμινο του 2005 103%. Η εταιρία σημειώνει πως στην αύξηση των κερδών επέδρασε το «θετικό για τη διύλιση περιβάλλον». Δηλαδή, η διεθνής κερδοσκοπία με τις τιμές των καυσίμων.

– Eurobank: αύξηση καθαρών κερδών στο εννιάμινο 53,8%. Οι θυγατρικές της τράπεζας στα Βαλκάνια πήγαν ακόμα καλύτερα, με αύξηση καθαρών κερδών 69%.

– Intralot: Αύξηση καθαρών κερδών στο εννιάμινο 44,1%. Είναι τόσο ενθουσιασμένη με την πορεία της η εταιρία, που ανακοίνωσε στους μετόχους ότι αναθεωρεί προς τα πάνω τις προβλέψεις της για τη συνολική κερδοφορία του 2005 (στα 150 εκατ. ευρώ, έναντι 120 εκατ. ευρώ αρχικής προβλεψης).

Το πιο προκλητικό απ' όλα είναι πως όλο το πολιτικό προσωπικό (κυβέρνηση και αξιωματική αντιπολίτευση), σε κάθε καπιταλιστικό φρούριο, δηλώνει πως πρέπει να γίνουν και άλλες μεταρρυθμίσεις που θα επιτρέπουν ακόμα μεγαλύτερη κερδοφορία, για να γίνει η Ελλάδα επενδυτικός παράδεισος. Ουδείς διανοείται να πει πως ο καλπασμός των κερδών πρέπει να συνδευτείται από μικρή έστω αύξηση της φορολογικής επιβάρυνσης των επιχειρήσεων, για λόγους κοινωνικής δικαιοσύνης.

■ Απόρριψη ή βελτίωση του σχεδίου Ανάν;

Νέα κρίση στην Κύπρο

Η κρίση που υπέβοσκε εδώ και καιρό στην Κύπρο φαίνεται πως ξεπέπει ανοιχτά πλέον, αγκαλιάζοντας τον συνασπισμό της πλειοψηφίας (ΑΚΕΛ και ΔΗΚΟ) που στηρίζει τον Τάσσο Παπαδόπουλο. Αιτία της κρίσης το σχέδιο Ανάν και τα επόμενα βήματα στο παζάρι της ελληνοκυπριακής αστικής πολιτικής ηγεσίας με τις μεγάλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, κυρίως της ΗΠΑ για τις προοπτικές του Κυπριακού.

Τη σπίθη που προκάλεσε τη γενικότερη ανάφλεξη έβαλε ένας από τους εξ απορρήτων του Παπαδόπουλου, ο διευθυντής του διπλωματικού του γραφείου Τάσος Τζιωνής, που είναι ο άνθρωπος του οποίο ο Παπαδόπουλος είχε στείλει προ μηνών στην έδρα του ΟΗΕ, για να συζητήσει με τον Κόφι Ανάν τις αλλαγές που υποτίθεται ότι η ελληνοκυπριακή πλευρά θέλει να επελθουν στο γνωστό «σχέδιο Ανάν». Σε συνέπεια της στην εφημερίδα «Φιλελεύθερος» αποκήρυξε συνολικά το σχέδιο Ανάν, επικαλούμενος το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος στην ελληνοκυπριακή κοινότητα. Σύμφωνα με τον Τζιωνή, το σχέδιο Ανάν δεν πρέπει να ληφθεί ως βάση και να γίνει οποιαδήποτε διαπραγμάτευση, γιατί τότε η ελληνοκυπριακή πλευρά.

Πρώτο αντέρασε το ΑΚΕΛ, που θεώρησε ότι μ' αυτόν τον έμμεσο τρόπο ο Παπαδόπουλος καταστρατηγεί τα συμφωνηθέντα και επιπλέον επιχειρεί να διχάσει το στελεχικό δυναμικό του ΑΚΕΛ, ενόψει του 20ού συνέδριου του που πραγματοποιείται σήμερα και αύ-

τοντοί καθαρό πως διά στόματος Τζιωνή μήλησε ο Παπαδόπουλος, αποκαλύπτοντας για πρώτη φορά μετά το δημοψήφισμα τις προσωπικές του θέσεις, οι οποίες βέβαια βρίσκονται σε αντίθεση με τις θέσεις της πλειοψηφίας των αστικών πολιτικών κομμάτων της ελληνοκυπριακής κοινότητας. Ο Παπαδόπουλος θέλει πλήρη απόρριψη του σχεδίου Ανάν, ενώ οι υπόλοιποι θέλουν

την ίδια για βελτίωση ορισμένων κρίσιμων σημείων του. Φυσικά, ο Παπαδόπουλος δεν έχει κανένα πρόβλημα με τη de facto διχοτόμηση, της οποίας είναι φανατικός οπαδός. Μόνο που δεν πρόκειται να βγει να το πει ποτέ. Εχει όλη την άνεση να καλύπτει τον σκληρό εθνικισμό του πίσω από τη λαϊκή βούληση και πίσω από τα σαλιαρίσματα των άλλων κομμάτων, του ΑΚΕΛ συμπεριλαμβανόμενου, που ήταν έτοιμα να δεχτούν το σχέδιο Ανάν ακόμα και στην αρχική εκδοχή του και να προσπαθήσουν να πείσουν τον κόσμο να το υπερψηφίσει.

Το ερώτημα είναι γιατί ο Παπαδόπουλος διάλεξε αυτή τη στιγμή για να ξιφουλκήσει, εκθέτοντας το ΑΚΕΛ, χάρη στο οποίο βρίσκεται στην προεδρία της Δημοκρατίας. Ισως γνωρίζει κάτι που δεν γνωρίζουμε εμείς. Οτι δηλαδή ο Ανάν ετοιμάζεται να αναλάβει νέα πρωτοβουλία, ρίχνοντας στο τραπέζι το σχέδιό του και ζητώντας από την ελληνοκυπριακή ηγεσία να πει που ακριβώς διαφωνεί και ποιες τροποποιήσεις προτείνει. Σπεύδε, λοιπόν, να εκθέσει το ΑΚΕΛ, φέρνοντας τον Χριστόφορια και τους υπόλοιπους του ηγετικού πυρήνα σε αντιταράθεση με το πλατύ στελεχικό δυναμικό που διαφωνεί με το σχέδιο Ανάν και είναι αυτό που είχε επιβάλει την αλλαγή στάσης της τελευταίας στιγμής, λίγο πριν το δημοψήφισμα. Την απάντηση στο ερώτημα θα πάρουμε τις επόμενες εβδομάδες, γεγονός όμως είναι ότι η ελληνοκυπριακή πολιτική ηγεσία βυθίζεται ξανά στην κρίση, χωρίς να μπορεί να βρει διέσοδο, αφού έχει χωρίστει σε δύο στρατόπεδα.

■ Αφγανιστάν

Το πρώτο ελληνικό αίμα

Ας τοποθετούμε ευθύς εξαρχής, προς αποφυγή κάθε παρεξήγησης. Καρφάκι δεν μας καίγεται για τον τραυματισμό των δύο Ελλήνων στρατιωτών στο Αφγανιστάν. Καρφάκι δεν θα μας καιγόταν και αν σκοτώνονταν. Οσοι πήγαν εκεί είναι μισθοφόροι. Πήγαν εν γνώσει τους ότι συμμετέχουν σε μια ιμπεριαλιστική εκστρατεία, ότι πλαισιώνουν ένα στρατό κατοχής. Εν γνώσει των κινδύνων που θα αντιμετωπίσουν σε μια χώρα που υπάρχει ένοπλη αντίσταση στους κατακτητές και τα ανδρείκελά τους. Πήγαν για να κονομήσουν και καλά να πάθουν. Ισως να νόμιζαν ότι δεν θα κινδυνεύσουν. Τώρα, μετά την ανατίναξη ενός αυτοκινήτου της αποστολής από νάρκη μέσα στην Καμπούλ, ίσως κάποιοι να το ξανασκεφτούν αν αξίζει τον κόπτο. Ισως να το ξανασκεφτούν οι οικογένειές τους. Το πρόβλημα του κινδύνου είναι δικό τους και όχι του ελληνικού λαού. Μόνοι τους δήλωσαν ότι θέλουν να πάνε στο Αφγανιστάν, δεν τους έστειλε υποχρεωτικά ο ελληνικός λαός.

Εκείνο που μας απασχολεί είναι το πολιτικό πρόβλημα. Κι αυτό μας αφορά όλους και όχι μόνο εκείνους που υπηρετούν στο ΤΕΣΑΦ (Τάγμα Ειδικής Συνθέσεως Αφγανιστάν). Το πολιτικό πρόβλημα συνίσταται στη συμμετοχή ελληνικού στρατιωτικού τμήματος στο στρατό κατοχής του Αφγανιστάν. Δεν έχει σημασία πόσο μεγάλο είναι ή τι σύνθεση έχει (πρόκειται για ένα τάγμα μηχανικού και ένα υπερπλήρες κινητό στρατιωτικό νοσοκομείο που έχει εγκατασταθεί και λειτουργεί στο αεροδρόμιο της Καμπούλ). Σημασία έχει πως στο στρατό κατοχής του Αφγανιστάν συμμετέχει και ελληνική δύναμη. Αυτό που πολλοί ίσως ήθελαν να ξεχνούν, τώρα, μετά το χτύπημα της ελληνικής στρατιωτικής αυτοκινητοπομπής από τις δυνάμεις της αφγανικής αντίστασης, έχει γίνει γνωστό σε όλο τον κόσμο.

Πρέπει να το σημειώσουμε, διότι πολλοί είναι εκείνοι που υποστηρίζουν ότι η Ελλάδα δεν κινδυνεύει από πολεμικά χτύπηματα στο έδαφός της, επειδή δεν παίζει ενεργό ρόλο στις ιμπεριαλιστικές εκστρατείες. Στην αστική πολιτική ηγεσία αφέσει και σε μεγάλα τμήματα του ελληνικού λαού, που συμπεριφέρονται σαν τον καρκινοπαθή που δεν θελει να σκέφτεται το πρόβλημά του. Οι υπερβολές και η κινδυνολογία δεν μας αφέσουν. Πράγματι, σύμφωνα με μια λογική πολιτική ανάλυση, η Ελλάδα δεν είναι στους βασικούς στόχους των κινημάτων του ριζοσπαστικού ισλαμισμού. Κυρίως λόγω της συμπεριφοράς του ελληνικού λαού, ο οποίος χαρακτηρίζεται από έντονο αντιαμερικανισμό και από ευρεία συμπάθεια προς τα αντιστασιακά κινήματα της Ανατολής. Ποιος μπορεί να αποκλείσει, όμως, ένα χτύπημα και εδώ, εξαιτίας της συμμετοχής στη κατοχή του Αφγανιστάν και της βοήθειας στην κατοχή του Ιράκ; Αν υπάρχει τέτοιο χτύπημα, ας μην παριστάνουμε τότε τους οργισμένους ανυποψίαστους και αθώους. Προειδοποιηθήκαμε.

Νέο έγκλημα στο κάτεργο του Κυριακόπουλου

Ελλάδας είχε κάνει έλεγχο στις στοές του συγκεκριμένου μεταλλείου.

Φυσικά, και αυτό το έγκλημα θα μείνει απιμώρητο, όπως και τα προηγούμενα

■ Οι πεινασμένοι της «υπερδύναμης»

Πρίν από εξι χρόνια (14/7/1999), το υπουργείο Γεωργίας των ΗΠΑ είχε δημοσιεύσει τα αποτελέσματα μιας έρευνας σχετικά με το ποσοστό υποσιτισμού των αμερικανικών νοικοκυριών. Η έρευνα βασιζόταν σε ερωτηματολογία που στάλθηκε σε ένα πολύ μικρό ποσοστό αμερικανικών νοικοκυριών (της τάξης του 0.04% του συνόλου). Σύμφωνα μ' αυτή την έρευνα, 31 εκατομμύρια (δηλαδή ένας στους εννιά) αμερικανοί πολίτες αντιμετωπίζουν σοβαρό πρόβλημα υποσιτισμού, που άγγιζε τα όρια της πείνας. Αυτή η έρευνα είχε προκαλέσει σάλο. Ο ελληνικός τύπος αναφέρθηκε σοκαρισμένος σ' αυτό το γεγονός.

Στην εξαετία που πέρασε, οι ΗΠΑ βρέθηκαν αντιμέτωπες με τη χειρότερη οικονομική κρίση της τελευταίας εικοσαετίας, με αποτέλεσμα 3.5 εκατομμύρια απολυμένους και ραγδαία αύξηση της ανεργίας στις αρχές της νέας χιλιετίας. Αν και η οικονομική κρίση έδωσε τη θέση της σε φάση ανάκαμψης, η πείνα συνέχισε να μαστίζει πολλά αμερικανικά νοικοκυριά. Η «ανάκαμψη» ήρθε αλλά το ποσοστό των αμερικανικών νοικοκυριών που υποσιτίζονται αυξήθηκε κατά 43% την πενταετία 1999-2004.

Αυτό δεν το λέμε εμείς, αλλά το ίδιο το υπουργείο Γεωργίας των ΗΠΑ στην τελευταία έκθεσή του για την πείνα και τον υποσιτισμό στις ΗΠΑ, που δόθηκε στη δημοσιότητα τον περασμένο Οκτώβρη. Τί αναφέρει αυτή η έκθεση; Οτι 38.2 εκατομμύρια Αμερικανοί (δηλαδή πάνω από 7 εκατομμύρια περισσότεροι σε σχέση με το 1999) υποσιτίζονται. Οτι το ένα τρίτο απ' αυτούς αντιμετωπίζει σοβαρό πρόβλημα υποσιτισμού που αγγίζει τα όρια της πείνας. Οτι το πρόβλημα είναι ακόμα μεγαλύτερο στα νοικοκυριά με παιδιά, όπου το ποσοστό υποσιτισμού είναι διπλάσιο σε σχέση με τα νοικοκυριά χωρίς παιδιά. Κι ότι σχεδόν το μισό (47%) των αμερικανικών νοικοκυριών που υποσιτίζονται έχει εισδόμημα πάνω απ' το 130% του ορίου φτώχειας, με αποτέλεσμα να μη δικαιούται δωρεάν συσσίτιο από το κράτος. Πράγμα που φανερώνει πόσο κάλπικο είναι το όριο φτώχειας, όταν υπάρχουν άνθρωποι που πεινάνε αλλά δεν θεωρούνται φτωχοί!

Απ' αυτή την έρευνα αποκαλύπτεται, όμως, και κάτι ακόμα. Οτι μολονότι ο συνολικά παραγόμενος πλούτος, παρά την οικονομική κρίση, αυξήθηκε στις ΗΠΑ μέσα σ' αυτή την πενταετία, αυτό δεν είχε σα συνέπεια να μειωθεί η φτώχεια και η πείνα. Η ναυαρχίδα του παγκόσμιου καπιταλισμού όσο πλουταίνει παράγει φτώχεια και πείνα σε όλο και πιο μαζική κλίμακα.

■ Παλαιστίνη

Χαμόγελα γερακιών

Μπορεί η Κοντολίζα να φρούσκωνε και να ξεφούσκωνε με χαμόγελο ευτυχίας μαζί με τον χαβίε Σολάνα για την «επιτυχία» του ανοίγματος των περασμάτων της Ράφα και του Σαλόμη το επόμενο δεκαήμερο, με την ανάθεση του ρόλου του χωροφύλακα στην ΕΕ, οι Παλαιστίνιοι όμως δεν έχουν κανένα ρόλο να χαρούνται. Οι μετακινήσεις θα παραμείνουν ελεγχόμενες. Στη θέση των Σιωνιστών συνοριοφυλάκων θα μπουν Παλαιστίνιοι, Αιγύ-

ππιοι και Ευρωπαίοι (με επικεφαλής ένα Ιταλό Στρατηγό) και με τους Σιωνιστές να ελέγχουν τα πάντα μέσω κάμερας και να έχουν τη δυνατότητα να απαιτούν εξουσιοδοτικούς ελέγχους για όσους θεωρήσουν «ύποπτους». Γι' αυτό και αυτή η συμφωνία καταγγελθήκε απ' τη Χαμάς σαν προσβλητική για την Παλαιστινιακή εθνική κυριαρχία και αξιοπρέπεια.

Την ίδια στιγμή οι Σιωνιστές εντείνουν την ψυχολογική πίεση στους κατοίκους της

Λωρίδας της Γάζας με συνεχείς πτήσεις μαχητικών που σπάζουν το φρόγμα του ήχου και συνεχίζουν κανονικά τις επιδρομές στη Δυτική Οχθη και τις εκτελέσεις των μαχητών της αντίστασης. Την περασμένη Τρίτη, μεγάλος αριθμός δυνάμεων του ισραηλινού στρατού εισέβαλε σε αραβικά χωριά που δεν αναγνωρίζει το Ισραήλ στην έρημο Νετζέφ τραυματίζοντας 13 Παλαιστίνιους (κυρίως γυναικόπαιδα). Σε επιθέσεις μάλιστα που έκαναν οι

Σιωνιστές στη Δυτική Οχθη δε δίστασαν να ανογκάσουν Παλαιστίνιους αμάχους να γυθυθούν και να τους χρησιμοποιήσουν ως ανθρώπινες ασπίδες για να προσεγγίσουν και να σκοτώσουν μαχητή της Χαμάς. Ακόμα και η Παλαιστινιακή Αρχή αναγκάστηκε να παραδεχτεί ότι δέχεται ασφυκτικές πιέσεις απ' το Ισραήλ να προχωρήσει στον αφοπλισμό των μαχητών της αντίστασης, καταγγέλλοντας ότι την άθωύν σε εμφύλιο πόλεμο. Κι

ενώ όλα αυτά συμβαίνουν, ακόμα και ο Φαρούκ Καντούμι, ο πρόεδρος της PLO, στο μνημόσιο για τον ένα χρόνο απ' το θάνατο (ή μήπως τη δολοφονία;) Αραφάτ κατέκρινε τον Αμπάς ότι «επαναλαμβάνει τα "δημοκρατικά σλόγκαν" την ίδια στιγμή που υφίστανται τα μπλόκα, οι αποκλεισμοί, οι καταστροφές και οι αμερικανοϊσραηλινές επιβολές».

Η Παλαιστίνη μπορεί να έχει βγει ξανά απ' το προσκήνιο της δημοσιότητας. Ομως αυτό δε σημαίνει ότι έχει πάψει να είναι καζάνι που βράζει κι ούτε έχει επιτευχθεί η περιβόλητη ειρήνη. Ημίμετρα και ασπιρίνες για τον καρκινοπαθή είναι αυτά που εξαγγέλλονται σα «μεγάλα μέτρα» και τίποτα περισσότερο.

Φαλούτζα: Ένας χρόνος μετά

(Αποσπάσματα από άρθρο του «TIME»)

παραδέχονται ότι επιχειρούν σε ένα κατά μεγάλο μέρος εχθρικό έδαφος. «Αυτό το μέρος δεν είναι καθόλου ασφαλές» λέει ο Χαμάρ. «Ποτέ δεν θα άφηνα την αδελφή μου να περπατήσει εδώ». Οταν οι πεζοναύτες της Fox Company βγαίνουν για νυκτερινή περιπολία, οι υποστηρικτές της εξέγερσης ανακοινώνουν τις

κινήσεις των Αμερικάνων μέσα από τα μεγάφωνα των τζαφιών της πόλης. Αν και οι απευθείας συμπλοκές με τους αντάρτες είναι σπάνιες, οι πεζοναύτες αντιμετωπίζουν τη συνεχή απειλή των όλμων, των αυτοκινητοβιομβών, των επιθέσεων ουτοκτονίας και όλο και πιο πολύπλοκων αυτοσχέδιων εκρη-

κτικών μηχανισμών. Οταν οι πεζοναύτες είναι σε περιπολία, οι αντάρτες ρίχνουν βολές από μικρή απόσταση και έπειτα κρύβονται προτού οι Αμερικάνοι μπορέσουν να ανταποδώσουν τα πυρά. Δοκιμάζουν τους στρατιώτες βλέποντας πόσο κοντά σε μια περίπολο μπορούν να οδηγήσουν προτού οι Αμερικάνοι πυροβολήσουν. Τελευταία, λένε οι στρατιώτες, οι αντάρτες έχουν αρχίσει να χρησιμοποιούν μια τεχνική που αποκαλείται «πτήση των περιστεριών». Οταν είναι σε περιπολία, οι πεζοναύτες έχουν παρατηρήσει σημήνη περιστεριών να κάνουν κύλο πάνω από τους οδηγούς τους οι Αμερικάνοι πυροβολήσουν προτού οι αντάρτες απειλήσουν με κάποιο θεωρούν τα γρακιάνα ακόμη χειρότερα. «Οταν οι γρακιάνα στρατιώτες είναι σε περιπολία, οι πεζοναύτες σχεδόν αποκλειστικά από Σιίτες από το νότιο Ιράκ. Οι ντόπιοι χαρακτηρίζουν ακόμη τα αμερικανικά στρατεύματα ως κατακτητές, ενώ μερικοί ξενοφοβικοί κάτοικοι της Φαλούτζα θεωρούν ξένους. Τα στρατεύματα είναι τάξης από τη Βαγδάτη και μονάδες του ιρακινού στρατού, που αποτελούνται σχεδόν αποκλειστικά από Σιίτες από το νότιο Ιράκ. Οι ντόπιοι χαρακτηρίζουν ακόμη τα αμερικανικά στρατεύματα ως κατακτητές, ενώ μερικοί ξενοφοβικοί κάτοικοι της Φαλούτζα θεωρούν ξένους. Τα στρατεύματα είναι τάξης από τη Βαγδάτη και μονάδες του ιρακινού στρατού, που αποτελούνται σχεδόν αποκλειστικά από Σιίτες από το νότιο Ιράκ. Οι ντόπιοι χαρακτηρίζουν ακόμη τα αμερικανικά στρατεύματα ως κατακτητές, ενώ μερικοί ξενοφοβικοί κάτοικοι της Φαλούτζα θεωρούν ξένους. Τα στρατεύματα είναι τάξης από τη Βαγδάτη και μονάδες του ιρακινού στρατού, που αποτελούνται σχεδόν αποκλειστικά από Σιίτες από το νότιο Ιράκ. Οι ντόπιοι χαρακτηρίζουν ακόμη τα αμερικανικά στρατεύματα ως κατακτητές, ενώ μερικοί ξενοφοβικοί κάτοικοι της Φαλούτζα θεωρούν ξένους. Τα στρατεύματα είναι τάξης από τη Βαγδάτη και μονάδες του ιρακινού στρατού, που αποτελούνται σχεδόν αποκλειστικά από Σιίτες από το νότιο Ιράκ. Οι ντόπιοι χαρακτηρίζουν ακόμη τα αμερικανικά στρατεύματα ως κατακτητές, ενώ μερικοί ξενοφοβικοί κάτοικοι της Φαλούτζα θεωρούν ξένους. Τα στρατεύματα είναι τάξης από τη Βαγδάτη και μονάδες του ιρακινού στρατού, που αποτελούνται σχεδόν αποκλειστικά από Σιίτες από το νότιο Ιράκ. Οι ντόπιοι χαρακτηρίζουν ακόμη τα αμερικανικά στρατεύματα ως κατακτητές, ενώ μερικοί ξενοφοβικοί κάτοικοι της Φαλούτζα θεωρούν ξένους. Τα στρατεύματα είναι τάξης από τη Βαγδάτη και μονάδες του ιρακινού στρατού, που αποτελούνται σχεδόν αποκλειστικά από Σιίτες από το νότιο Ιράκ. Οι ντόπιοι χαρακτηρίζουν ακόμη τα αμερικανικά στρατεύματα ως κατακτητές, ενώ μερικοί ξενοφοβικοί κάτοικοι της Φαλούτζα θεωρούν ξένους. Τα στρατεύματα είναι τάξης από τη Βαγδάτη και μονάδες του ιρακινού στρατού, που αποτελούνται σχεδόν αποκλειστικά από Σιίτες από το νότιο Ιράκ. Οι ντόπιοι χαρακτηρίζουν ακόμη τα αμερικανικά στρατεύματα ως κατακτητές, ενώ μερικοί ξενοφοβικοί κάτοικοι της Φαλούτζα θεωρ

Μετά το ταξικό τσουνάμι...

Με ψήφους 346 υπέρ, το... δημοκρατικό γαλλικό κοινοβούλιο υπερψήφισε την παράταση της κατάστασης έκτακτης ανάγκης και των μέτρων που προβλέπονται σύμφωνα με το νόμο 55-385 της 3ης Απριλίου 1955, που πρωτοψήφιστηκε την εποχή της γαλλικής κατοχής στην Αλγερία. Απόφαση που τη στηγμή που γράφονται αυτές οι γραφμές αναμένεται να επικυρώσει η Γερουσία.

Μ' αυτό τον τρόπο, την αστυνομοκρατία και την άγρια καταστολή (τις 3.000 άτομα έχουν φτάσει οι συλλήψεις) καταστέλλεται η μεγαλύτερη εξέγερση των τελευταίων τριών δεκαετιών στη Γαλλία. Παρολαυτά, συνεχίζονται οι οποραδικές συγκρύσεις και τα καψίματα αυτοκινήτων σε σαφώς μικρότερη έκταση, γεγονός που ανάγκασε τον πρωθυπουργό Ντε Βιλπέν να δηλώσει, ότι «δε μπορούμε να δεχτούμε ότι κάθε βράδυ καίγονται πάνω από 200 αυτοκίνητα». Από δίπλα ο υπουργός Εσωτερικών Σαρκοζί δίνει την «ταυτότητα» των εξεγερμένων: «το 75%-80% είναι σημασμένοι για διάφορα αδι-

κήματα».

Οι... εγκληματίες λοιπόν έκαψαν τη Γαλλία. Όλα κι όλα όμως. Η Δημοκρατία δεν έχει μόνο το μαστίγιο αλλά και το καρότο. Αυτό που πρόσφερε ο πρόεδρος Σιράκ στο πανεθνικό του διάγγελμα την 18η μέρα της εξέγερσης, υποχώρησε τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας στις φτωχογειτονίες. Υπενθυμίζοντας σε ένα κρεσέντο υποκρισίας «πόσα βιογραφικά δεν έχουν πεταχτεί στον κά-

λαθο των αχρήστων μόνο και μόνο εξαιτίας του ονόματος ή της διεύθυνσης του αποστολέα». Από δίπλα ο Ντε Βιλπέν περιδιαβάνει τα πράσιτα συνομιλώντας για τα προβλήματά τους! Η εξέγερση... ταρακούνησε ακόμα και το πρόεδρο της Κομισιόν Ζοζέ Μανουέλ Μπαρόζο που πρότεινε να δοθούν πάνω από 1 δισ. δολάρια για την ανάπτυξη των γαλλικών προαστίων.

Οι προσφορές πέφτουν

σαν το χαλάζι. Είναι, όμως, της ίδιας αξίας μ' αυτές των δυτικών κυβερνήσεων μετά το καταστροφικό τσουνάμι. Οταν κοπάσει η εξέγερση κι επιστρέψει η... ομαλότητα, το ίδιο σκηνικό. Τα ψίχουλα που θα πάρουν τα πρόσωπα δεν θα είναι ποτέ αρκετά. Γιατί αποτελούν «αναγκαίο κακό» κι όχι αναγκαιότητα για τους αστούς.

Κι η υπόλοιπη εργατική τάξη; Αυτή που δεν αγκάλιασε την εξέγερση; Αυτή που σωπά ένοχα ή στηρίζει μέσα στο φόρο της τον Σαρκοζί (που σημειωτέον σε όλες τις δημοσκοπήσεις... ρεφάρει); Πάντοτε σιωπηρά (ευτυχώς ο

λε Πεν μόλις που κατόρθωσε να συγκεντρώσει μερικές εκατοντάδες) χωρίς να βγαίνει στους δρόμους; Σημεία των καιρών θα πείτε. Και της έλλειψης επαναστατικής οργάνωσης των καταπιεσμένων, θα προσθέσουμε, που δεν θα αντιμετωπίζει αφ' υψηλού τα ταξικά τσουνάμια των οργισμένων προλετάριων, αλλά θα απελευθερώνει όλη την τάξη με τη γνώση της αναγκαιότητας. Της αναγκαιότητας της ανατροπής του καπιταλισμού, μαζί μ' όλους αυτούς που δεν τους απέμεινε τίποτ' άλλο παρά να καίνε και τα δικά τους αυτοκίνητα, σε έναν αγώνα που δεν έχει τελειώσει ακόμα.

■ Η μόνη δυνατή απάντηση...

Πέρα απ' τις... κοινωνιολογικές αναλύσεις του κώλου, που είχαμε την... τύχη να ακούσουμε απ' τα χείλη του πουλέν της γαλλικής κυβέρνησης, του υπουργού Εσωτερικών Νικολά Σαρκοζί, για τους σεσημασμένους και τα απόβλητα, οι πιο σοβαροί αστοί κοινωνιολόγοι στέκονται αμήχανοι και προβληματισμένοι απένοντι στην εξέγερση των γύρων των μεταναστών στη Γαλλία. Βλέπουν αυτό που έρχεται και διαπιστώνουν την αδυναμία του συστήματος να ενσωματώσει αυτούς τους νέους.

Οπως ο Ερίκ Μαργιέρ, που είναι κοινωνιολόγος και ερευνητής του CESDIP, του «Κέντρου κοινωνιολογικών ερευνών για τα δικαιώματα και τα σωφρονιστικά ιδρύματα», που υπάγεται στο γαλλικό υπουργείο Δικαιοσύνης. Σε συζήτηση-συνέντευξη που δημοσιεύτηκε στη "Le Monde" (4/11/05), ο Μαργιέρ παραδέχεται όλα αυτά που οι αστοί φρούριονται να αντιμετωπίσουν κατάματα. Παραθέτουμε τα σημαντικότερα – κατά την κρίση μας – αποσπάσματα αυτής της συζήτησης.

«Ερώτηση: Διακρίνετε -σ' αυτό που συμβαίνει τις τελευταίες μέρες- μια βαθιά απαίτηση του συνόλου ή τμήματος της νεολαίας των γαλλικών προαστίων, σημάδι μιας σοβαρής κοινωνικής "ασθένειας" ή δεν διακρίνετε παρά μόνο μια αδικαιολόγητη βία πριν την καταστολή της;

Eric Marliere: Κατά την άποψή μου, είναι περισσότερο η αίσθηση της αδικίας και της ανισότητας, που ως επακόλουθο ενός γεγονότος, μπορεί να περάσει σε στάδια οργής και εξέγερσης. Αδικαιολόγητη βία δεν υφίσταται. Συνοδεύει μερικές φορές τη συμβολική βία, όπως των διακρίσεων, του κοινωνικού αποκλεισμού, που αντανακλάται μέσα στα υποβαθμισμένα προαστία.

Ερώτηση: Οι θυμωμένοι νέοι, δεν έχουν άλλο τρόπο να εκφραστούν, παρά μόνο βάζοντας φωτιά σε αυτοκίνητα;

Eric Marliere: Θα απαντούσα με μια ερώτηση: τί οδηγεί στην κοινωνία μας, τους νέους να θέλουν να σπάσουν και να κάψουν αυτοκίνητα; Υπήρξαν άλλες απόπειρες στο παρελθόν, νέοι των πόλεων να "μπουν" σε διάλογο με τους πολιτικούς..., αλλά ειδικές τα αποτελέσματα, που δεν ήταν πολύ ενθαρρυντικά για μια μερίδα της νεολαίας, προερχόμενη από μετανάστευση. Δυστυχώς, η φυσική βία, που είναι καταδικαστέα και δικαίως και πρέπει να τιμωρείται, είναι η μόνη δυνατή απάντηση για τους νέους».

Ο Μαργιέρ δε μασάει τα λόγια του. Δεν δαγκώνει τ' αφεντικά του (το υπουργείο Δικαιοσύνης τον πληρώνει άλλωστε). Ομως δε μπορεί να μην παραδεχτεί την πραγματικότητα και να στελεί μήνυμα προειδοποίησης προς το σύστημα. Κάντε κάτι γιατί χαθήκαμε...

«Επιχείρηση ατσάλινο παραπέτασμα»

Συνεχίστηκε και αυτή τη βδομάδα η «επιχείρηση ατσάλινο παραπέτασμα» που ξεκίνησε στις 5 Νοέμβρη στην κοιλάδα του Ευφράτη κοντά στα συριακά σύνορα. Σύμφωνα με τις ανακοινώσεις του αμερικανικού στρατού, η εκαθαριστική επιχείρηση έχει ολοκληρωθεί στις πόλεις Χουσάμπτα και Καραμπίλα και συ-

νεχίζοντας στην πόλη Ομπεΐντη με βομβαρδισμούς και επιδρομές από σπίτι σε σπίτι μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραφμές. Στις περιοχές όπου ολοκληρώνονται οι εκκαθαριστικές επιχειρήσεις, οι Αμερικανοί σκοπεύουν να εγκαταστήσουν στρατιωτική δύναμη για να εμποδίσουν την επιστροφή των ανταρτών.

■ Τους έριξαν στα πιοντάρια!

Σύμφωνα με το «Άσοσιέτιντ Πρεσ», δύο ιρακινοί επιχειρηματίες που είχαν φυλακιστεί από τις αμερικανικές δυνάμεις στο Ιράκ, κατήγγειλαν σε συνέντευξη την περασμένη Δευτέρα ότι αμερικανοί στρατιώτες τους έριξαν σε ένα κλουβί με λιοντάρια σε ένα παλάτι στη Βαγδάτη κατά τη διάρκεια της ανάκρισή τους το 2003.

«Με φέρουν πίσω από ένα κλουβί, αυτοί ούρλιαζαν, με τρομοκρατούσαν και με κτυπούσαν πολλά», είπε ο Thahe Mohammed Sabbar στη συνέντευξη. «Ένας από τους στρατιώτες άνοιξε την πόρτα και δύο στρατιώτες με έσπιρωναν μέσα. Τα λιοντάρια ήρθαν τρέχοντας καταπάνω μου και αυτοί με τράβηξαν και έκλεισαν την πόρτα. Εγώ έχασα εντελώς τις αισθήσεις μου».

Φυσικά, ο εκπρόσωπος τύπου του αμερικανικού στρατού Paul Boyce απάντησε ότι δεν έχει ακούσει ποτέ ότι χρησιμοποιήθηκαν λιοντάρια σε ανακρίσεις κρατουμένων και ότι δεν πρόκειται να γίνεται ποτέ κάτι τέτοιο σε καμιά από τις πάνω από 400 περιπτώσεις κακοποίησης κρατουμένων, για τις οποίες έγιναν ανακρίσεις τα τελευταία τρία χρόνια.

Τα μέτρα καταστολής εντείνονται παρά τις προειδοποίησεις σουνιτών πολιτικών ότι θα έχουν το αντίθετο αποτέλεσμα και θα επιδεινώσουν περισσότερο το κλίμα ενόψει των βουλευτικών εκλογών της 15ης Δεκεμβρίου.

Ινδία: Επίθεση ανταρτών σε φυλακή Ελεύθεροι 350 κρατούμενοι

Εκατοντάδες βαριά οπλισμένοι μασίκοι αντάρτες επιτέθηκαν σε φυλακή στην πόλη Τζεχαναμπάντ του ανατολικού κρατιδίου Μπιτζάρ και απελευθέρωσαν γύρω τους 350 κρατούμενους, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται πολλοί σύντροφοί τους.

Οι αντάρτες, που, σύμφωνα με την αστυνομία, ήταν περισσότεροι από 700, μπήκαν το βράδυ της περασμένης Κυριακής στην πόλη σε μικρές ομάδες, ντυμένοι με αστυνομικές στολές, έκοψαν το ηλεκτρικό ρεύμα και επιτέθηκαν στη φυλακή. Κατά την σφοδρή ανταλλαγή πυρών με την αστυνομία σκοτώθηκαν τουλάχιστον τέσσερα άτομα, μεταξύ των οποίων ένας φρουρός και ένας από τους διοικητές του Ρανβίρ Σένα, απογορευμένος ιδιωτικού στρατού μιας ανώτερης κάστας γαιοκτημόνων. Τουλάχιστον 20 μελή του ίδιου στρατού, που ήταν κρατούμενοι, απήχθησαν από τους αντάρτες, οι οποίοι πήραν επίσης από το οπλοστάσιο της φυλακής όπλα και πυρομαχικά.

Γιατί όχι εμείς;

Η εξέγερση της προλεταριακής νεολαίας στη Γαλλία συνεχίζεται, αν και με μικρότερη ένταση και σε μικρότερη έκταση. Πέρα από τα άλλα (πολλά) σημαντικά συμπεράσματα που πρέπει να βγάλουμε απ' αυτά τα επεισόδια της ταξικής πάλης, αξίζει να σταθούμε στις αντιδράσεις της γαλλικής κυβέρνησης. Αντιδράσεις που υπακούουν στην τακτική του μαστίγιου και του καρότου. Αγρια καταστολή, με την επιβολή κατάστασης έκτακτης ανάγκης, που προσδιάζει σε πολεμικές περιόδους, από τη μια, αλλά και «χάδεμα» και γλείψιμο και υποσχέσεις για κοινωνικές παρεμβάσεις στα προάστια, από την άλλη.

Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία, ότι αυτή η κοινωνική παρέμβαση θα είναι οριακή και αργά ή γρήγορα θα ξεχαστεί. Ομως σε πρώτη φάση θα υπάρξει. Δεν θ' αλλάξει τη φύση του γαλλικού καπιταλισμού, δεν θα αμβλυνθούν οι ταξικές ανισότητες, όμως κάποιοι άνεργοι θα βρουν δουλειά, κάποιοι θα πάρουν ταμείο ανεργίας. Είναι ο μόνος τρόπος για να τους κρατήσουν για κάποιο διάστημα ήσυχους. Ξέρουν καλά ότι με την καταστολή δεν υπάρχει περίπτωση να τα καταφέρουν και, βέβαια, δεν μπορούν να κρατούν μια χώρα σαν τη Γαλλία σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης επ' αόριστον.

Οι «πέσεις» στα προάστια θα είναι αποτέλεσμα, κατάκτηση της εξέγερσης. Της εξέγερσης και όχι του ρεφορμισμού. Άλλωστε, οι εξεγερμένοι έχουν πλήρη συνείδηση της αποτυχίας του ρεφορμισμού. «Τόσα χρόνια κοροϊδεύατε τους πατεράδες μας», λέει μια από τις κραυγές που ακούγονται από τα εξεγερμένα γκέτο. Περιδείπος ο ρεφορμισμός παρακολουθεί την εξέγερση να κερδίζει με τη μαχητικότητα και τη δύναμη της αυτά τα ελάχιστα που ο ίδιος δεν μπόρεσε να εξασφαλίσει στο γαλλικό προλεταριάτο. Δεν έβαλε τέτοιους στόχους η εξέγερση (οι εξεγέρσεις δεν θέτουν μετριοπαθείς στόχους, αλλά ζητούν το άπαν), όμως τους κατέκτησε ως παράπλευρο όφελος.

Ιδού, λοιπόν, το δίδαγμα για μας και για όλους τους εργαζόμενους της Ευρώπης. Τίποτα δεν χαρίζεται. Τίποτα δεν καταχτίέται χωρίς αγώνα, σκλήρο και ανυποχώρητο. Δεν προσπαθούμε να βρούμε ιστορικές αναλογίες ανάμεσα στην κατάσταση στη Γαλλία και σ' αυτή στην Ελλάδα. Δεν σκεφτόμαστε με μια μηχανιστική λογική. Μας είναι ξένες οι επαναστατικές ονειρώξεις.

Αναρωτιόμαστε, όμως, γιατί αυτοί και όχι εμείς; Με το δικό μας κίνημα, με το δικό μας ιστορικό φορτίο, με τις δικές μας ιδιομορφίες, με τις δικές μας ιστοροποιίες. Ομως με μοναδικό κριτήριο, ότι τίποτα δεν χαρίζεται. Τίποτα δεν μπορεί να προκύψει μέσα από ήρεμους κοινοβουλευτικούς περιπάτους, μέσα από πηγαινέλα ρεφορμιστικών-γραφειοκρατικών πυγεσιών στα υπουργεία, μέσα από σεμνές πειθαρχημένες, νόμιμες διαμαρτυρίες. Αυτό το έργο το βλέπουμε να παίζεται χρόνια τώρα. Και γευόμαστε τα αποτελέσματά του. Το άλλο έργο, το έργο του αγώνα, της διεκδίκησης, της μάχης, το έχουμε ξεχάσει. Αυτό το έργο μας θυμίζει η εξέγερση της προλεταριακής νεολαίας της Γαλλίας. Μας προκαλεί και μας προσκαλεί να το παίξουμε. Με τους δικούς μας όρους, αλλά να το παίξουμε.

KONTRA

Δηλαδή παππού οποιος νομίζει ότι είναι ο Μέγας Ναπολέων αλλά είναι στην πραγματικότητα η Ιωσηφίνα, γίνεται πρωθυπουργός της Γαλλίας;

■ Απεργία ζήλου!

Δικαίως τα πήραν στο κρανίο οι γάλλοι μπατσούσυνδικαλιστές και αποφάσισαν «απεργία ζήλου εργασίας». Οταν τους στέλνουν να καταστήλουν μια εξέγερση της «αληταρίας» των προαστίων δεν μπορούν να απαιτούν απ' αυτούς να συμπεριφέρονται λες και ρυθμίζουν την είσοδο των επισήμων στην όπερα του Παρισιού. Οταν πάνουν ένα νεαρό δα τον ρίζουν κάτω, δα τον κάνουν λιώμα στο ξύλο, δα τον τσακίσουν, για να δουν οι υπόλοιποι και να παραδειγματιστούν. Δεν μπορεί, λοιπόν, να τιμωρούνται κάποιοι συνάδελφοί τους, επειδή έτυχε μια τηλεοπτική κάμερα να τους πιάσει επί το έργον. Μήπως δεν ξέρει η πολιτική γηγεία πώς συμπεριφέρονται οι μπάτσοι στα εξεγερμένα πρόστια; Μήπως αυτή δεν έριξε τη γραμμή της μηδενικής ανοχής; Ετσι γίνεται πάντοτε, όμως. Η υποκρισία αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο της αστικής πολιτικής. Οι γάλλοι μπατσούσυνδικαλιστές, υπερασπιζόμενοι το δικό τους έργο, δεν είχαν άλλη επιλογή από το να ξεκίσουν αυτή την υποκρισία.

■ Ποιος έχει σειρά;

Ενας ένας οι υπουργοί περνούν από τις Βρυξέλλες, τους κάνουν το κλύσμα οι κομισάριοι και γυρνούν ξαλαφρώμενοι στην Αδήνα, όπου δηλώνουν ότι... αισθάνονται δαυμάσια. Και τί υπουργοί! Πρώτες μούρες, πρωτοκλασάτοι όπως λέμε. Την αρχή έκανε ο διάσημος νομικός Προκόπης Παυλόπουλος, καθηγητής πανεπιστήμιου πριν αναμιχθεί ενεργά με την πολιτική. Πήγε να περάσει το νομοσχέδιο για το θασικό μέτοχο, του μήνυσαν από τις Βρυξέλλες ν' αφήσει τις μαλακίες, το 'παιχνίδια που έπαιζαν και μάγκας, μέχρι που έφαγε το κλύσμα και... έστρωσε. Ακολούθησε ο διάσημος οικονομολόγος Γιώργος Αλογοσκούφης. Εβαλε την τιτλοποίηση στο προσχέδιο προϋπολογισμού, του μήνυσε ο Αλμούνια (που δεν είναι κάνας τυχαίος) «άσε αγόρι μου τις μαλακίες», δεν τον άκουσε και... να το αποτέλεσμα. Αισθάνεται κι αυτός... ωραία.

■ Βγήκαν τα μεγάλα μαχαίρια

Ο Ζούγκλας, υπάλληλος του Κοντομηνά εδώ και μερικούς μήνες, έπιασε δου-

λεία. Πρώτα άρχισε να τα χώνει στον Τεγέοπουλο για τις μπίζνες της εταιρίας του Mediater με τα διάφορα 090 (από «γνωριμίες» μέχρι τζόγο). Και την περασμένη Κυριακή περιέλαβε τον Φυντανίδη, αποκαλύπτοντας μπίζνες της συζύγου του Β. Βεντουράκη με το κράτος. Μπίζνες προνομιακές που φτάνουν μέχρι απευθείας αναδέσεις. Αν δυμόμαστε καλά, είναι η πρώτη φορά που το συγκρότημα της «Έλευθεροτυπίας» βάλλεται σ' αυτό το επίπεδο. Μέχρι τώρα καμάρωνε ότι είναι το μόνο συγκρότημα που δεν «διαπλέκεται», διότι ο ιδιοκτήτης και τα στελέχη του δεν έχουν άλλη δραστηριότητα πέραν της εκδοτικής. Και βέβαια, ο Ζούγκλας δεν είναι μαλάκας να τα βάλει με την «Έλευθεροτυπία» χωρίς να έχει πλάτες. Ποιες είν' αυτές; Το αφεντικό του ο Κοντομηνάς, που αποφάσισε να χτυπήσει ψηλά, απαντώντας έτσι στον πόλεμο που τόσο καιρό τώρα του κάνει ο Κουρής, με την κάλυψη των υπόλοιπων μεγαλεκδοτών.

■ Πολιτική σπέκουλα και πολιτική ουσία

Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι ο Αλογοσκούφης προσωπικά έγινε ρόμπα, αφού έφτιαξε ένα προσχέδιο προϋπολογισμού περιλαμβάνοντας την τιτλοποίηση, πήγε να το παίξει μάγκας στον Αλμούνια, που του τράβηξε το αυτί, και τώρα αναγκάζεται να βάλει την ουρά κάτω από τα σκέλια και να φτιάξει προϋπολογισμό χωρίς την τιτλοποίηση. Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι η κυβέρνηση συνολικά αποδεικνύεται μια κυβέρνηση εντελώς αναξιόπιστη, αφού γράφει και σβήνει με ρυθμό που δεν το έκανε ούτε επαρχιώτης μπακάλης του μεσοπολέμου. Ως εδώ, όμως, με την κριτική αυτού του τύπου. Οταν συνεχίζεται, υποβιβάζεται στο επίπεδο της παραπολιτικής, γίνεται πολιτική σπέκουλα που απορροφαντολίζει από την πολιτική ουσία.

Ποια είναι η πολιτική ουσία; Οτι τα έσοδα που δεν αντληθούν μέσω της τιτλοποίησης δα επιχειρηθεί να αντληθούν από άλλες πηγές. Ποιες είναι αυτές; Η ένταση της φορομητηκής πολιτικής της Βάρος του ελληνικού λαού. Η σκληρή λιτότητα που δίνει σκληρότερη, ενώ δα παραταθεί χρονικά, προκειμένου να κατέβει το έλλειμμα κάτω από το 3%. Οταν ο Αλογοσκούφης ρωτήθηκε αν διητηρεί από την ΕΕ επιπλέον χρόνος προσαρμογής, απάντησε σιβυλλικά: «Η προσπάθεια που κάνουμε είναι να είμαστε συνεπόστατοι με τον αρχικό στόχο της διετίας και σε αυτό δα εξαντλήσουμε όλες τις δυνατότητες και όλα τα περιδώρια για να είμαστε συνεπείς». Ξέρετε τί σημαίνει αυτό στη γλώσσα της αστικής πολιτικής; Ετοιμαστείτε για νέα μέτρα και μην νομίζετε ότι το 2007 τελειώνουμε.

λαμπόκας δολοφόνησε τον αγωνιστή καθηγητή Νίκο Τεμπονέρα. Βέβαια, αυτός ο «χέβι μέταλ» δεξιός, συμπεριφέρθηκε σαν κότα, μόλις ο Μεϊμαράκης του τράβηξε λιγάκι τ' αυτή. Εκανε γαργάρα τις δηλώσεις του και έγινε ρόμπα, γιατί την ώρα που τις διέψευδε όλα τα τηλεοπτικά και ραδιοφωνικά κανάλια τις έπαιζαν και τις ξαναέπαιζαν. Είναι κι αυτό δηλωτικό των ιδιοτήτων του... ανδρός.

■ Αλλαγή πεπλατείας

«Να μη μας συγχέετε με Λεπενιστές, φασίστες και συναφή σχήματα», γράφει σε επιστολή του προς την «Έλευθεροτύπια» (14.11.05) ο Γ. Καρατζαφέρης. Πονηρός ο Γιωργάρας. Είδε ότι στα πολύ ακροδεξιά δεν υπάρχει πελατεία, βλέπει και τα γκάλοπ που δείχνουν το ΛΑΟΣ να τσιμπάει ψηφαλάκια και να σώνει την παρτίδα και αποφάσισε να μετακινθεί λίγο πιο αριστερά, μπας και στις επόμενες εκλογές εκμεταλλευτεί την κρίση της ΝΔ και καταφέρει να σώσει την παρτίδα (3% είν' αυτό και δεν εξασφαλίζεται με Λεπέν, Χρυσή Αυγή και Βορίδη).

■ Σφάξιμο με στυλ

Ο βιομήχανος Γιάννης Μπουτάρης δεν μάσησε τα λόγια του. Ετσι και δεν ενωδούν όλα τα κόμματα της αντιπολίτευσης, για να κερδηθεί ο Δήμος Θεσσαλονίκης από τη ΝΔ, ανακοίνωσε ότι δα κατέβει υποψήφιος επικεφαλής διακομματικού σχήματος, το οποίο -προφανώς- είναι ήδη έτοιμο. Χαρακτήρισε τον εαυτό του μεγαλοαστό και επικαλέστηκε τις πολιτικές του περιπλανήσεις από το ευρωφηδέλτιο του ΠΑΣΟΚ, στην παράταξη Βούγια όσο αυτός ήταν ακόμα στον ΣΥΝ και στη συνέχεια στο ψηφοδέλτιο της δημοτικής παράταξης του ΚΚΕ. Επειδή, λοιπόν, είναι υπερκομματικός και μεγαλοαστός, έχει τη δυνατότητα να διεισδύει σε ψηφοφόρους του Παπαγεωργόπουλου «κι οποίοι ντρέπονται για την ψήφο τους, να ψηφίσουν Μπουτάρη, γιατί προέρχεται από την αστική τάξη, δίχως να νιώθουν καμία ενοχή».

Μια χαρά τα λέει ο Μπουτάρης από τη μεριά του. Αναρωτιόμαστε, όμως, τί γύρευε στο... επαναστατικό ψηφοδέλτιο του Περισσού ένας μεγαλοαστός; Μήπως για να κουβαλήσει μερικές προσωπικές ψήφους; Και καλά, η συνεργασία μ' έναν καπιταλιστή είναι πολιτική αρχών; Βάσει ποιας συλλογιστικής; Δεν μας τη λένε κι εμάς που δεν παίζουμε τον μαρξισμό στα δάχτυλα, όπως οι ινστρούκτορες του Περισσού;

■ Λιάνα Δαγκωτό

Διαβάσαμε στο «Παρόν», ότι αφανείς δημοσκοπήσεις δίνουν στην Κανέλλη 20% έτσι και κατέβει υποψήφια του Περισσού για το Δήμο Αθηνας. Ο Μ. Κουρής γράφει ότι αυτό «σημαίνει ότι πάνε για δεύτερο γύρο και μπορεί τότε να δούμε με τη Λιάνα δήμαρχο!». Εμείς ψηφίζουμε Λιάνα Δαγκωτό. Γιατί; Μην κάνετε τώρα τέτοιες ερωτήσεις. Ξέρετε τί έχουμε να δούμε και ν' ακούσουμε έτσι και μυριστούν μεγάλο ποσοστό και ενδεχομένως δεύτερο γύρο;

■ Φάρσα επαναπλαμβανόμενη

Το ίδιο συνέβαινε και επί κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ: το ΠΑΣΟΚ κατρακύλαγε στα γκάλοπ και ο Σημίτης εκεί, ντούρος, του έριχνε στ' αυτιά του Καραμανλή. Είχε βγει τότε το ανέκδοτο «κυβέρνηση ΝΔ με πρωθυπουργό Σημίτη». Σε λίγο θα βγει το ανέκδοτο «κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ με πρωθυπουργό Καραμανλή», αφού το ΠΑΣΟΚ κάποια στιγμή διαπράσει καθαρά μπροστά, ενώ ο δάμαλος διαπράσει καθαρά στ' αυτιά του Γιωργάκη. Αναξιόπιστα γκάλοπ; Δε νομίζουμε. Αυτή η επαναλαμβανόμενη φάρσα δείχνει την ποιότητα αυτού που ονομάζεται «πολιτικός βίος». Πλήρης αδιαφορία του κόσμου, χαμηλό πολιτικό ενδιαφέρον, διαμόρφωση απόψεων της στιγμής και άλλες παρόμοιες αντιλήψεις διαμορφώνουν τα αποτελέσματα των γκάλοπ.

■ Πάντα προβοκάτορες

Με νόημα μας ενημερώνει η φυλλάδια του Περισσού ότι η τριπλή επίδεση αυτοκτονίας στο Αμάν της Ιορδανίας «συμπίπτει» με την περιοδεία της Κοντολίζα Ράις στη Μέση Ανατολή και με τη δημοσίευση ενός άρδου στους «Νιού Γιορκ Τάιμς» που δεωρεί τον Μπους θαρίδι για τον αμερικανικό ιμπεριαλισμό («Ριζοσπάστης», 11.11.05). Αρά, στημένες ήταν οι επιδέσεις, για να δικαιολογηθεί η δράση της αμερικανικής κυβέρνησης! Εμείς για ένα πράγμα αναρωτόμαστε: υπάρχουν εκεί μέσα άνθρωποι που πιστεύουν αυτές τις παπαριές; Που πιστεύουν πως ό,τι γίνεται στον κόσμο, σχεδιάζεται στα επιτελεία των μυστικών υπηρεσιών;

Ηγραιά Ηπειρος δεν κοιμάται ήσυχα αυτές τις μέρες. Η εξεγερμένη νεολαία των γολλικών γέκτο χάλασε για τα κολά την ησυχία, την ηρεμία και την καλοπέραση ορισμένων. Ζωντάνεψε παλιούς εφιάλτες, ταρακούνησε τα λιμνάζοντα νερά, έκανε τα πράγματα άνω-κάτω. Εφερε ήδη τα πρώτα αποτελέσματα. Αυτό το ρόλο, άλλωστε, έχουν οι εξεγέρσεις, οι επαναστάσεις των καταπιεσμένων. Είναι οι απτομηχανές της Ιστορίας. Από τη μια μεριά αναδεικνύουν με το πιο εύγλωττο τρόπο τα αιδείσδοι, τη σαπτίλα, τους μύθους των παλιών κοινωνιών. Από την άλλη κριτικάρουν οι ιδιες τους εαυτούς τους, προβάλλουν τις δυνατές πλευρές τους όσο και τις αδυναμίες τους, προετοιμάζουν με αποφασιστικότητα το μέλλον. Ο, τι καταφέρνουν χρόνια οι θεσμοί του συστήματος να συσκοτίσουν, να μπερδέψουν, να διαστρεβλώσουν, φτάνουν μερικές μέρες για να αποκαλυφθεί. Γιατί οι φωτιές που ανάβουν οι εξεγερμένοι ρίχνουν μπολικό φως στο πυκνό σκοτάδι της εκμετάλλευσης, στο πυκνό σκοτάδι της ψευτικής προπαγάνδας των μηχανισμών, των θιασωτών, των «ιδιοκτητών», της καπιταλιστικής κοινωνίας.

άρχισε να σπουδάζει διοίκηση επιχειρήσεων στο Πανεπιστήμιο του Κρετέγι, πιότερε ότι με τα προσόντα που θα αποκτούσε θα ξέρευγε από τη ζωή των θλιβερών εργατικών προαστίων του Παρισιού. Τέσσερα χρόνια αργότερα και αφού έστειλε δεκάδες αιτήσεις για δουλειά στις οποίες δεν έλαβε ποτέ απάντηση, ο Μερτζούκ, 23 ετών, δεν αναζητεί πλέον εργασία σε γραφείο, ούτε καν σε εστιατόριο, όπου θα ερχόταν σε άμεση επαφή με τους πελάτες. Απευθύνεται μόνο σε επιχειρήσεις telemarketing με στόχο να κερδίσει ορισμένα χρήματα ώστε να καταφέρει να ολοκληρώσει τις σπουδές του. «Τουλάχιστον στα τηλεφωνικά κέντρα δεν ενδιαφέρονται αν έχεις αροβικά ή αφρικανικά χαρακτηριστικά», λέει ο Μερτζούκ, Γάλλος, αλγερινής καταγωγής. «Ορισμένες φορές όμως του ζητούν να συστήνεται με γαλλικό όνομα». Στην Ελλάδα έχουμε τα «δικά μας παιδιά», τις προσωπικές συνεντεύξεις, τις συστατικές επιστολές των εργοδοτών, των βουλευτών, των μάνατζερ. Κοντά είμαστε, δηλαδή, στο να αναπτύξουμε και εδώ ολόπλευρα τον καπιταλισμό, χωρίς στρεβλώσεις, όπως στη μητροπολιτική Γαλλία.

ξης, καλυμμένη με δημοκρατικό μανδύα. Αποδεικνύοντας ότι οι υποσχέσεις για επίλυση των μεγάλων προβλημάτων της ανεργίας και της φτώχειας δεν είναι τίποτα άλλο παρά εξαπάτηση των καταπιεσμένων. Δεν είναι τίποτε άλλο παρά ο εγκλωβισμός τους στα αιδείσδα του καπιταλισμού. Ο καπιταλισμός το μόνο που μπορεί να κάνει είναι να συγκαλύπτει και να αναπαράγει με αικόμα πιο βάρβαρο τρόπο τα προβλήματά τους.

Η αποτελεσματικότητα του ρεφορμισμού. Στην Ελλάδα οι εκ του μακρόθεν υποστηριχτές των εξεγερμένων κουνάνε με θλιμένη συγκαταβασή το κεφάλι τους, όταν αναφέρονται στους εξεγερμένους. Είναι αιδείσδοις ο δρόμος της βίας, υποστηρίζουν. Ο δικός τους δρόμος είναι αποτελεσματικός. Αυτός της ειρηνικής, κοινοβουλευτικής δραστηριότητας. Της καταδίκης της βίας, της συκοφάντησής της. Αδιέξοδος είναι ο

Η εξέγερση γκρεμίζει τους μύθους

Υπάρχουν πρόσκαιροι μύθοι που συντρίβονται από μόνο τους κάτω από την εμπειρία των μαζών. Οπως αυτοί που καλλιέργησε η ελληνική αστική τάξη τα τελευταία χρόνια. Ο μύθος του εκσυγχρονισμού, ο μύθος της ευρωπαϊκής ενοποίησης, ο μύθος του ευρώ, της Ολυμπιάδας του 2004 κ.ο.κ. Υπάρχουν όμως και οι μεγάλοι μύθοι που μόνο ο εξεγερτικός άνεμος μπορεί να τους σαρώσει. Τώρα, στις μέρες του γαλλικού Νοέμβρη του 2005, ρίχνεται άπλετο φως στα μεγάλα παραμύθια των επικυρίαρχων, των υπαλλήλων τους και των φοβισμένων «αντιπάλων» τους. Ας παρακολουθήσουμε πού φωτίζει ο προβολέας των εξεγερμένων.

Το τέλος της Ιστορίας. Η οριστική και αμετάκλητη επικράτηση του καπιταλισμού. Η δευτερεύουσα, τριτεύουσα και τεταρτεύουσα σημασία της πάλης των τάξεων. Η οριστική υποταγή των καταπιεσμένων. Η ενσωμάτωσή τους. Τώρα όλοι μιλούν για τη νέα γενιά του προλεταριάτου. Για το θυμό της, τη συσσωρευμένη αγανάκτησή της, την αντίθεσή της με τα ιερά και τα όσια του συστήματος. Την απέχθεια στο σύστημα εκμαυλισμού της. Το μίσος για τους μπατότους, για τους δικαστές, για τα όργανα καταστολής και τιμωρίας. Οι προλετάριοι δεν έχουν να χάσουν παρά τις αλυσίδες τους, έλεγε το Κομμουνιστικό Μανιφέστο. Ακριβώς αυτό βάζει τέλος στο... τέλος της Ιστορίας και τον μακάριο ύπνο όσων βολεύτηκαν με το ωραίο παραμύθι της εκμετάλλευσης εις το διηνεκές.

Ο καπιταλισμός είναι το σύστημα των ευκαιριών. Οι ικανοί πάνε μποροτά, τα καταφέρνουν. Οι ανίκανοι μένουν πίσω, αποτυγχά

Οπορτουνισμός και υποκρισία

Ηανακοίνωση που ακολουθεί φέρει βαρύγδουπτες υπογραφές από το χώρο της γαλλικής «Αριστεράς». Από το ΚΚ μέχρι την τροτσικιστική Λίγκα. Την παραθέτουμε ολόκληρη (αναδημοσίευση από την «Αυγή»), γιατί αποτελεί μνημείο πολιτικού οπορτουνισμού και φρισιαϊσμού.

Έχουμε μια εξέγερση με συγκεκριμένα ταξικά χαρακτηριστικά. Μια εξέγερση της προλεταριακής νεολαίας, που αγκάλιασε 300 πόλεις. Τί έπρεπε να κάνουν οι επαναστατικές δυνάμεις μπροστά σε μια τέτοια εξέγερση; Να μπουν στην πρώτη γραμμή, να την αγκαλιάσουν, να προσπαθήσουν να την μπολιάσουν με αιτήματα και συνθήματα που θα της δίνουν προοπτική, θα βαθαίνουν τη συνειδηση των εξεγερμένων, θα αφήνουν παρακαταθήκες για τις επόμενες εξέγερσεις. Σε συνθήκες εξέγερσης οι επαναστατικές δυνάμεις κρίνονται από το αν προσπαθούν να βαθύνουν και να πλατύνουν την εξέγερση, οδηγώντας την ταξική πάλη στη δημιουργία επαναστατικής κρίσης.

Τί έκανε η αριστερά της ξεφτίλας; Εμεινε μακριά από την εξέγερση. Απέφυγε οποιαδήποτε επαφή μαζί της. Δεν κάλεσε τις δυνάμεις της και τις μαζικές οργανώσεις που ελέγχει (συνδικάτα, νεολαϊστικές συλλογικότητες κλπ.) να πάρουν μέρος στην εξέγερση. Άλλα δεν έμεινε σε στάση αποχής και ουδετερότητας. Από την πρώτη στιγμή καταδίκασε τη βία. Τη βία των εξεγερμένων. Και την κρατική βία, βέβαια. Ουδείς, όμως, περίμενε απ' αυτές τις πολιτικές δυνάμεις να χειροκροτήσουν την κρατική βία. Εκείνο που περίμενε η αστική τάξη είναι η καταδίκη της βίας των εξεγερμένων και σ' αυτό το καθήκον οι δυνάμεις του αστικού και μικροαστικού οπορτουνισμού ανταποκρίθηκαν πλήρως. Ισως την επόμενη φορά να απορούν που οι εξεγερμένοι νέοι θα τους καίνε τα γραφεία.

■ Η ανακοίνωση

«Η κυβέρνηση, έχοντας ν' αντιμετωπίσει μια εξέγερση που τη γέννησε η συσσώρευση ανισοτήτων και διακρίσεων στα πραστικά και τις φτωχές συνοικίες, προχώρησε σ' ένα νέο, εξαιρετικά σοβαρό στάδιο, στην κλιμάκωση των μέτρων ασφαλείας. Ούτε τον Μάρτιο του 1968, μ' όλο που η κατάσταση ήταν πολύ πιο δραματική, δεν χρησιμοποιήθηκε από τη δημόσια εξουσία κανένας νόμος έκτακτης ανάγκης. Η προκήρυξη έκτακτης ανάγκης ανταποκρίνεται σε μια εξέγερση της οποίας τα αίτια είναι βαθιά και ήδη γνωστά σε επίπεδο μέτρων καταστολής.»

Πέρα από το καταστροφικό συμβολικό μήνυμα στο οποίο παραπέμπει η αντιστοίχιση με τον πόλεμο της Αλγερίας, δεν πρόκειται μόνο για απαγόρευση κυκλοφορίας, μ' όλο που κι αυτή εντάσσεται στο πλαίσιο της λογικής του πολέμου. Στην προγραμματίστητη η κυβέρνηση φεύγεται επί τούτου. Ο νόμος της 3ης Απριλίου του 1955 επιτρέπει τις απαγορεύσεις παραμονής «σε άτομα, που προσπαθούν να δυσχεράνουν με κάθε τρόπο τις δραστηριότητες των δημόσιων οργάνων», επιτρέπει επίσης την κατ' οίκον κράτηση σε «άτομα η δραστηρίστητα των οποίων θεωρείται επικίνδυνη για την ασφάλεια και τη δημόσια τάξη», το κλείσιμο «κάθε ειδούς χώρων συναναστροφής» και την απαγόρευση «συγκεντρώσεων που μπορεί να προκαλέσουν ή να καταλήξουν σε ταραχή». Η κυβέρνηση προέβλεψε επίσης και νυχτερινές συλλήψεις. Μπορεί επίσης να «πάρει μέτρα για να εξασφαλίσει τον ελεγχό του τύπου και των κάθε ειδούς εκδόσεων» και να δώσει δικαιοδοσίες στη στρατιωτική δικαιοσύνη σε ανταγωνισμό με τους απλούς δικαστές.

Υπάρχει ανάγκη να σταματήσουν οι βιαιότητες και να εφαρμοσθούν μέτρα αλληλεγγύης στις συνοικίες. Αυτό όμως σημαίνει ότι πρέπει να υποκύψουν σε ένα νομοθετικό πλαίσιο έκτακτων μέτρων, που κληρονομήσαμε από την εποχή της αποικιοκρατίας; Γνωρίζουμε πού οδηγεί ο γνωστός κύκλος που πυροδοτεί προβοκάτσιες και καταστολή, καθώς και ποια αποτελέσματα μπορεί να εξασφαλίσει. Οι συνοικίες δεν έχουν ανάγκη από μέτρα έκτακτης ανάγκης: χρειάζονται, απελπισμένα, δικαιοσύνη, σεβασμό της ισότητας».

Την ανακοίνωση συνυπογράφουν οι: *Alternative Citoyenne, AMTF, CODETIM, Comité des sans-logis (επιπροπή αστέγων), CRLDHT, Federation syndicale unitaire, Ligue communiste révolutionnaire (Επαναστατική Κομμουνιστική Λίγκα, Αλέν Κριβίν), Ligue des droits de l'Homme (Λίγκα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων), MRAP (αντιρατσιστικό κίνημα), Parti communiste Français (Γαλλικό Κομμουνιστικό Κόμμα), Syndicat des avocats de France (Συνδικάτο των δικηγόρων της Γαλλίας), Syndicat de la magistrature (Συνδικάτο των δικαστών), Union syndicale Solidaire, Les Verts (Πράσινοι).*

■ Η ασφάλεια της απόστασης

Στη χώρα μας, όμως, η εικόνα ήταν αντίθετη. Οι ομογάλακτες και συγγενείς πολιτικές δυνάμεις εξέφρασαν την αλληλεγγύη τους στους εξεγερμένους προλετάριους της Γαλλίας. Ακόμα και ο Περισσός έβγαλε πύρινες ανακοινώσεις συμπαράστασης. Μας δίνουν έτσι το δικαίωμα να μιλήσουμε για μια φορά ακόμη για την ασφάλεια που προσφέρει η απόσταση. Οταν τέοια φαινόμενα γίνονται μακριά από την Ελλάδα, δεν έχουν κανένα πρόβλημα να τα χαιρετίσουν, ευθυγραμμιζόμενοι με την αυθόρυμη τάση που αναπτύσσεται στις γραμμές των οπαδών τους, ιδιαίτερα των νέων. Οταν, όμως, τέοια γεγονότα γίνονται στην Ελλάδα, σπεύδουν να τα αποκηρύξουν, να τα συκοφαντήσουν βαφτίζοντάς τα έργα προβοκατόρων, σπεύδουν ακόμα και σε ρόλο δύναμης καταστολής.

Ας μην αναφερθούμε σε γεγονότα περιορισμένης έκτασης, στα οποία πρωταγωνιστούν νέοι του αντιεξουσιαστικού-αναρχικού χώρου, μολονότι και αυτά δεν μπορείς να τα εξαιρείς από τις εκδηλώσεις λαϊκής βίας. Ας μη μπλέξουμε, όμως, σε μια τέτοια συζήτηση. Ας μείνουμε σε γεγονότα με καθαρά κοινωνικό χαρακτήρα. Ας μιλήσουμε για τις συγκρούσεις των εκπαιδευτικών με τα MAT το 1998, έξω από τα εξεταστικά κέντρα του Αρσένη. Για την πλήρη αποχή της «ριζοσπαστικής αριστεράς» από τις μαχητικές εκδηλώσεις και την προβοκατορολογία του Περισσού. Ας μιλήσουμε για τις μαθητικές καταλήψεις του 1999 και του 2000. Ας μιλήσουμε για τα ογροτικά μπλόκα και το ρόλο που έπαιξε ο Περισσός στη διάλυση τους και στη συντριπτική ήττα της φτωχής ογροτικίας.

Η βία, η λαϊκή αντιβία, είναι η λυδία λίθιος με την οποία κρίνονται οι επαναστατικές δυνάμεις στην εποχή μας. Από τη στάση τους απέναντι σε φαινόμενα κοινωνικής αντιβίας, από τη πώς οι ίδιοι προσπαθούν να οργανώσουν τη βία, για να είναι πιο αποτελεσματικοί οι αγώνες των εργαζόμενων και των νέων, κρίνεται η ειλικρίνεια των διακηρύξεων. Επαναστάτης δεν είσαι όταν συμπαραστέκεσαι φραστικά σε όσους είναι μακριά σου, αλλά από το πόσο επαναστατική είναι η καθημερινή πολιτική σου.

Εξεγέρσεις και συμβολισμοί

Κάθε εξέγερση έχει τους συμβολισμούς της και σε επίπεδο πράξης, σε επίπεδο μορφών πάλης και επιλογής στόχων. Η εξέγερση της προλεταριακής νεολαίας της Γαλλίας επέλεξε ως σύμβολο της το κάψιμο αυτοκινήτων. Φωτιές έβαλαν, βέβαια, και σε δημόσια κτίρια, όμως τα καμμένα αυτοκίνητα ήταν αυτά που έδιναν τον τόνο, αυτά που συμβολίζαν την εξέγερση.

Η επιλογή ήταν ασφαλώς αυθόρυμη. Άλλωστε, η ίδια η εξέγερση ήταν αυθόρυμη. Ομως η επιλογή δεν ήταν τυχαία. Δεν ήταν ο εύκολος στόχος, αυτός που τον βρήκαν μπροστά τους και τον κατέστρεψαν. Μόνο κάτι λυσσασμένοι αντιδραστικοί, όπως ο Σαρκοζί και ο Λεπέν, τολμήσαν να ισχυριστούν ότι το κάψιμο των αυτοκινήτων ήταν «βανδαλισμός». Οι υπόλοιποι, ειδικά κάποιοι διανοούμενοι που προσπάθησαν να δουν το φαινόμενο κοινωνιολογικά, συμφώνησαν ότι το κάψιμο των αυτοκινήτων ήταν ένας συμβολισμός που αντανακλούσε τη συνειδηση της εξέγερσης και τα μηνύματα που αυτή ήθελε να στελεῖ.

Κάποτε το αυτοκίνητο ήταν ένδειξη ευημερίας. Από τότε πέρασαν πολλά χρόνια, δεκαετίες ολόκληρες. Σήμερα το αυτοκίνητο πόρω απέχει από το να θεωρείται ένδειξη ευημερίας. Κάθε εργατική οικογένεια διαθέτει σήμερα ένα αυτοκίνητο. Καμιά φορά και δύο, που τα χρησιμοποιούν τα μέλη της για τις μετακινήσεις τους. Δεν είναι, βέβαια, τα πολυτελή αυτοκίνητα των αστών. Είναι απλά αυτοκίνητα, μικρομεσαίου κυβισμού, μαζικής παραγωγής των εργοστασίων, με προστέπτικες τιμές. Από τέοια αυτοκίνητα ήταν γεμάτα τα γαλλικά προλεταριακά γκέτο. Και τέοια αυτοκίνητα κάηκαν τις μέρες της εξέγερσης. Αυτοκίνητα δικά τους, των πατεράδων, των γειτόνων τους.

Τύφλωση; Απελπισία; Κατηγορηματικά όχι. Αυθόρυμη επιλογή στόχου, που αναδείκνει την αντίφαση ανάμεσα στα πιο εξαθλιωμένα προλεταριακά στρώματα και σ' ένα σύστημα που διαφθείρει άλλα προλεταριακά στρώματα, τα οποία έχουν μια δουλειά και μπορούν να συντηρήσουν ένα μιζέρο σπιτικό και ένα μικρομεσαίο αυτοκίνητο.

Πριν μερικά χρόνια οι αστοί κοινωνιολόγοι μιλούσαν για τις κοινωνίες των 2/3. Ισως δεν δώσαμε τόση σημασία σ' αυτό. Κι όμως, πίσω απ' αυτό το ύρο κρυβόταν οι θεωρίες της εργατικής τάξης.

ναίνεσης στην εποχή του νεοφιλευθερισμού. Τα 2/3 που ευημερούν, δεν ευημερούν βέβαι

KONTPA

■ Κινήσεις Αλληλεγγύης στους Πολιτικούς Κρατούμενους

2ο Αντιτρομοκρατικό Φεστιβάλ

ΑΣΟΕΕ, Παρασκευή- Σάββατο, 25-26 Νοέμβρη

Μεταλεσμένους αυτή τη φορά από την Ιταλία, τον γνωστό συγγραφέα Νάνι Μπαλεστρίνι και τον συνδικαλιστή Φιτσέντζο Μιλιούτσι, πρών πολιτικό κρατούμενο, θα διεξαχθεί την επόμενη Παρασκευή και Σάββατο το 2ο Αντιτρομοκρατικό Φεστιβάλ, που οργανώνουν οι Κινήσεις Αλληλεγγύης, ενόψει της έναρξης στο δεύτερο βαθμό της δίκης για την υπόθεση 17Ν. Το 1ο Αντιτρομοκρατικό Φεστιβάλ διεξήχθη τον περασμένο Φλεβάρη και καλεσμένοι από το εξωτερικό ήταν η Ιργκμαρ Μέλερ και ο Ρολφ Αισλερ, πρώην πολιτικού κρατούμενοι στη Γερμανία (μελή οργανώσεων του αντάρτικου πόλης). Οπως και την προηγούμενη φορά, το διήμερο αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους θα περιλαμβάνει και άλλες εκδηλώσεις: βιντεοπροβολές, εκθέσεις φωτογραφίας και αρχειακού υλικού, βιβλιοπωλείο, πάρτι και ρεμπέτικη βραδιά (αναλυτικά μπορείτε να τα δείτε στο πρόγραμμα που δημοσιεύουμε.

Εκδηλώσεις αλληλεγγύης οργανώνονται επίσης σε μια σειρά άλλες πόλεις από συλλογικότητες που δραστηριοποιούνται στο κίνημα αλληλεγγύης. Αναφέρουμε αυτές που ήταν γνωστές μέχρι το κλείσιμο της εφημερίδας μας.
Θεσσαλονίκη, 25 Νοέμβρη - Πανεπιστήμιο Μακεδονίας. **Καβάλα**, 10 Δεκέμβρη, αμφιθέατρο Νομαρχίας, **Γιάννινα**, 27 Νοέμβρη - Εργατικό Κέντρο, **Αγρίνιο**, 24 Νοέμβρη, Πλατεία Δημοκρατίας, **Πάτρα**, 2 Δεκέμβρη - Παράρτημα Πανεπιστημίου, **Βόλος**, 19 Νοέμβρη, **Κομοτηνή**, **Λάρισα**, **Λαμία**, **Χανιά**, **Καλαμάτα**.

Στη συνέχεια δημοσιεύουμε προκήρυξη που εξέδωσαν οι Κινήσεις Αλληλεγγύης.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ

Σε λίγες μέρες, στις 2 Δεκεμβρη, θα αρχίσει στο έκτακτο τρομοδικείο του Κορυδαλλού η δίκη σε δεύτερο βαθμό για την υπόθεση 17Ν. Μια ακόμη πολιτική δίκη, ένας ακόμη κρίκος στην αλυσίδα των τρομοδικών της τελευταίας τριετίας. Μια δίκη στην οποία το κράτος έχει, όπως το συνηθίζει, ανακατέψει σχετικούς και άσχετους, ανθρώπους που αναλαμβάνουν την πολιτική ευθύνη της συμμετοχής τους στη 17Ν και ανθρώπους που διακρύθουν την αθωότητά τους, με σκοπό την παραγωγή «αντιτρομοκρατικού» έργου.Η δίκη αυτή δεν είναι μια υπόθεση που αφορά κάποιους ανθρώπους που εμπλέκονται στην ποινική της διάσταση. Είναι μια σοβαρή πολιτική υπόθεση, μέσω της οποίας εξελίσσεται και στην Ελλάδα ο «παγκόσμιος πόλεμος κατά της τρομοκρατίας». Μια υπόθεση μέσω της οποίας επιχειρείται να ξαναγραφεί η ιστορία των τελευταίων 30 χρόνων και να κυριαρχήσουν στην κοινωνική συνείδηση τα πιο αντιδραστικά ιδεολογήματα. Μια επίθεση στα δικαιώματα και τις ελευθερίες που μας αφορά όλους, άτομα και κινήστα.

Εδώ και καιρό βρισκόμαστε αντιμέτωποι με μια γενικευμένη επίθεση, η οποία άρχισε πολύ πριν την 11η Σεπτεμβρίου 2001, ενάντια στην κοινωνία, στα κατεκτημένα την προηγούμενη περίοδο δικαιώματα και σε κάθε μορφή αντίστασης. Το νομιμοποιημένο πρόσχημα και ο πολιτικός μοχλός αυτής της επίθεσης είναι η «πάταξη της τρομοκρατίας». Με άξονες τον «αντιτρομοκρατικό αγώνα» και την «ασφάλεια» εξαπολύεται διαρκής πόλεμος πρωτίστως κατά των ένοπλων οργανώσεων και κινημάτων και ταυτόχρονα, με διαφορετικούς ρυθμούς και ένταση, κατά συλλογικών αντιστάσεων που τείνουν να υπερβούν τα κοινοβουλευτικά πλαίσια και την αστική νομιμότητα, κατά δικαιωμάτων και ελευθεριών που εξασφαλίζουν στοιχειώδεις χώρους ελευθερίας και κινημάτων. Η πάταξη της τρομοκρατίας, κατά στολής και του διαρκούς πολέμου, ο αγώνας κατά της κρατικής και υπεριαλιστικής τρομοκρατίας είναι πρωταρχικής σημασίας.

Είναι γνωστά τα όσα ακολούθησαν τη σύλληψη του Σάββα Ξηρού το καλοκαίρι του 2002. Ανθρωποι λοιδορήθηκαν και συκοφαντήθηκαν, ίδες, ιστορικά γεγονότα και πολιτικοί χώροι απαξιώθηκαν και δαιμονοποιήθηκαν, στοιχειώδη δικαιώματα καταπατήθηκαν βάναυσα, πρωτοφανείς διακρίσεις στις συνθήκες κράτησης αλλά και στον τρόπο ανάκρισης και διεξαγωγής δίκης επιβλήθηκαν, συνταγματικές διατάξεις αγνοήθηκαν απροσχημάτιστα και βεβαίως εκδόθηκε μια δικαστική απόφαση απροκάλυπτης σκοπιμότητας. Ολα αυτά δεν είχαν δραματικές συνέπειες μόνο για την πλειονότητα των κατηγο-

θερίας για την ανάπτυξη κοινωνικών
αγώνων και κινημάτων.

Την επίθεση αυτή τη ζούμε και στη χώρα μας, όχι μόνο με τις μεγάλες τρομοδίκες, αλλά και με μια αλυσίδα άλλων επιθέσεων που όλο και πυκνώνουν. Η δίωξη και προφυλάκιση των Γ. Καλαϊτζίδη, Π. Καρασαρίνη και Γ. Ασπιώτη, με ένα φουσκωμένο κατηγορητήριο και εφαρμογή του τρομονόμου, είναι μια τέτοια περίπτωση. Η σύλληψη αγωνιστών που κατηγορούνται ότι κατέστρεφαν κάμερες-χαριέδες και οι κακουργηματικού τύπου κατηγορίες άλλη μία. Και βέβαια, η παραπομπή σε δίκη του Κ. Αβραμίδη, με την κατηγορία της συμμετοχής στη 17Ν και με... αποδεικτικό στοιχείο το γεγονός ότι συμμετείχε και συνδιοργάνωνε εκδηλώσεις αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους, ίσως είναι η κορυφαία.

Επειδή η «πάταξη της τρομοκρατίας» δεν είναι πολιτικά και ιδεολογικά ουδέτερη, αλλά στο έδαφός της ανθεί η κρατική τρομοκρατία, σ' αυτό το πεδίο (και όχι σε κάποιο άλλο, «καθαρό» και «ευνοϊκό») πρέπει να επιχειρηθούν η απάντηση και η αντεπίθεση μας. Στην περίοδο της διεθνοποίησης της καταστολής και του διαρκούς πολέμου, ο αγώνας κατά της κρατικής και ιμπεριαλιστικής τρομοκρατίας είναι πρωταρχικός σημασίας.

Είναι γνωστά τα όσα ακολούθησαν τη σύλληψη του Σάββα Ξηρού το καλοκαίρι του 2002. Ανθρώποι λοιδορήθηκαν και συκοφαντήθηκαν, ιδέες, ιστορικά γεγονότα και πολιτικοί χώροι απαξιώθηκαν και δαιμονοποιήθηκαν, στοιχειώδη δικαιώματα καταπατήθηκαν βάναυσα, πρωτοφανείς διακρίσεις στις συνθήκες κράτησης αλλά και στον τρόπο ανάκρισης και διεξαγωγής δίκης επιβλήθηκαν, συνταγματικές διατάξεις αγνοήθηκαν απροσχημάτιστα και βεβαίως εκδόθηκε μια δικαστική απόφαση απροκάλυπτης σκοπιμότητας. Ολα αυτά δεν είχαν δραματικές συνέπειες μόνο για την πλειονότητα των κατηγο-

2°
А Н Т И Р О М О К Р А Т І К О Ф Е С Т І В А Л

KINHEEIE **KINHEEIE**
АЛЛАЕГГҮНЕ **АЛЛАЕГГҮНЕ**

2 АНТИРОМОКРАТИКОФЕСТИВАЛ

πολιτική δράση που επέλεξαν είτε γιατί το κράτος για πολιτικούς λόγους τους ενέπλεξε αποδίδοντάς τους αυντόστατες κατηγορίες είτε και για τους δύο προηγούμενους λόγους. Οι προσπάθειες που έγιναν (και γίνονται) τόσο από την πλευρά του κράτους και των MME όσο και από την πλευρά τμημάτων της Αριστεράς να απαξιώσουν τον πολιτικό χαρακτήρα της δράσης που επέλεξαν ή που κατηγορούνται ότι επέλεξαν κατατάσσοντάς την στην ποινική κατηγορία καμία σχέση δεν έχει με τη πραγματικότητα. **Πολιτικός κρατούμενος είναι οποιοσδήποτε συλλαμβάνεται και φυλακίζεται είτε για τις ιδέες του είτε για τη δράση του, που στρέφεται ενάντια στην υπάρχουσα πολιτικοκοινωνική κατάσταση.** Είναι πολιτικός κρατούμενος τον οποίο υπερασπιζόμαστε, όταν αυτές οι ιδέες και πράξεις γίνονται από τη σκοπιά του κοινωνικοπολιτικού απελευθερωτικού οραματος.

Αρκετοί από τους πολιτικούς κρατούμενους για την υπόθεση 17N βρίσκονται στη φυλακή χωρίς στοιχεία, χάρη σε διαδικασίες που μόνο με ένα αστυνομικοδικαστικό πραξικόπημα θα μπορούσαν να περάσουν. Ακόμα και εκείνοι ανάμεσά τους που έχουν αναλάβει την ευθύνη για την περιορισμένη συμμετοχή τους στη 17N, καταδικάστηκαν με εξ ολοκλήρου κατασκευασμένα κατηγορητήρια που δεν αντιστοιχούν στην ευθύνη που έχουν αναλάβει. **Αγωνιζόμαστε για να αποκαλυφτούν και να καταρρεύσουν οι σκοπιμότητες που κρύβονται πίσω από αυτές τις καταδίκες.**

Ορισμένοι από τους πολιτικούς κρατούμενους παίρνουν την πολιτική ευθύνη της συμμετοχής τους στη 17Ν και υπερασπίζονται τους στόχους και τη δράση τους. Τους εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας και αντιστέκομαστε έμπρακτα στη δαιμονοποίηση και την ηθική απαξιώση τους. Δεν εκχωρούμε στο κράτους το δικαίωμα στο μονοπώλιο της βίας. Η καπιταλιστική και η ψηφιακαριαστική βαρβαρότητα είναι ο κοινός τόπος στον οποίο αναπτύσσονται και νομιμοποιούνται τα μαζικά κινήματα, οι κοινωνικές εξεγέρσεις, τα ένοπλα επαναστατικά κινήματα και κανένα αστικό δικαστήριο, αλλά μόνο το κίνημα, μπορεί να απολογίσει την αποτελεσματικότητα της μιας ή της άλλης μορφής πάλης απέναντι σ' αυτή τη βαρβαρότητα. Και βέβαια, δεν αναγνωρίζουμε στο κράτος το δικαίωμα να δικάσει αυτούς τους αγωνιστές με «օργανογράμματα» και κατηγορητήρια κατασκευασμένα στο 120 όροφο της ΓΑΔΑ, χωρίς αποδείξεις, με κατασκευασμένους ψευδομάρτυρες και μαρτυροποίηση συγκατηγορουμένων που συνεργάζονται για να σύρουν το τουάρι τους.

Καλούμε όλους και όλες να πλαισιώσουν τις εκδηλώσεις του κινήματος αλληλεγγύης, για να δώσουμε μια ηχηρή απάντηση στα «αντιτρομοκρατικά» επιτελεία και στα όσα απεργάζονται.

ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ

■ Από τους Κομισάριους και τις κυβερήσεις των <>25>

Νέο πλήγμα στους φτωχούς αγρότες

Επανειλημένα έχουμε αποκαλύψει, ότι από τις αρχές της δεκαετίας του '90 οι Κομισάριοι και οι κυβερνήσεις των κρατών της ΕΕ υλοποιούν τη στρατηγική της σταδιακής αποδέσμευσης των κοινοτικών ενισχύσεων από τον ίγκο παραγωγής των αγροτικών προϊόντων (στρατηγική που ολοκληρώνεται με την πλήρη αποδέσμευση) και τη στρατηγική της απελευθέρωσης του εμπορίου αγροτικών προϊόντων από τρίτες χώρες, στρατηγική που τα τελευταία χρόνια πήρε τη μορφή χιονοστιβάδας.

Ηδη έχουν καταργηθεί οι δασμοί και οι ποσοστώσεις για εισαγόμενα αγροτικά προϊόντα από την Τουρκία και τις βαλκανικές χώρες που δεν έχουν εντοχθεί στην ΕΕ ή δεν μπήκαν στην ενταξιακή διαδικασία. Οι φτωχοί γεωργοκτηνοτρόφοι το 2004 και το 2005 υπέστησαν μεγάλο πλήγμα στο εισόδημά τους από την αθρόα εισαγωγή αγροτικών προϊόντων απ' αυτές τις χώρες, προς όφελος αποκλειστικά του μεγάλου κεφαλαίου, εμπορικού και βιομηχανικού. Λέμε αποκλειστικά, γιατί οι προλετάριοι και οι άλλοι εργαζόμενοι και εκμεταλλεύμενοι δεν έχουν και δεν έχουν

κανένα όφελος από την αθρόα εισαγωγή αγροτικών προϊόντων.

Η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας και η κυβέρνηση της ΝΔ χρέωσαν τις συνέπειες αυτής της αθρόας εισαγωγής φτηνών αγροτικών προϊόντων στην κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, που στα πλαίσια της ΕΕ (Συμβούλιο των υπουργών Εξωτερικών) συναποφάσισε για την απελευθέρωση του εμπορίου των αγροτικών προϊόντων, χωρίς να κάνει σκληρή διαπραγμάτευση. Παράλληλα, η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας ισχυρίζοταν ότι μέσω της εντατικοποίησης των φυτοϋγειονομικών ελέγχων θα προστατεύσει το εισόδημα των φτωχών αγροτών. Ο Ε. Μπασιάκος άφηνε να διαφανεί ότι η κυβέρνησή του θα διαπραγματεύεται πιο σκληρά και θα εξασφαλίσει ευνοϊκότερους όρους στις συζητήσεις για την απελευθέρωση της αγοράς αγροτικών προϊόντων. Από την πλευρά μας γελάγομε με τους ισχυρισμούς του ανεκδίηγητου υπουργού Γεωργίας, γιατί γνωρίζαμε ότι αργά ή γρήγορα και η κυβέρνηση της ΝΔ θα υπογράψει την απελευθέρωση του εμπορίου αγροτικών προϊόντων, με όρους που θα επιβά-

λουν οι κυβερνήσεις των ιμπεριαλιστικών κρατών της ΕΕ.

Η Κομιστόν με Δελτίο Τύπου στις 16 Νοέμβρη γνωστοποίησε, ανάμεσα στ' άλλα, ότι:

«Η Ευρωπαϊκή Ένωση συμφώνησε να αρχίσει διαπραγματεύσεις με τους ευρωμεσογειακούς εταίρους της για την περαιτέρω ελευθέρωση του εμπορίου των νωπών και μεταποιημένων γεωργικών και αλιευτικών προϊόντων. Ο στόχος των διαπραγματεύσεων είναι η επίτευξη ευρείας κλίμακας ελευθέρωσης του εμπορίου μέχρι το 2010, όπως προβλέπεται στη "Δήλωση της Βαρκελώνης" το 1995. Οι διαπραγματεύσεις θα καλύψουν όλα τα προϊόντα....»

Οι διαπραγματεύσεις πρέπει να ολοκληρωθούν σε εύθετο χρόνο ώστε να καταστεί δυνατή η έναρξη ισχύος των αναθεωρημένων συμφωνιών... πριν από την 1η Ιανουαρίου το 1997...».

Οι Κομισάριοι, λοιπόν, επείγονται. Θέλουν μέσα σε τέσσερα χρόνια να απελευθερώσουν το εμπόριο αγροτικών προϊόντων της ΕΕ με τις χώρες της Μεσογείου. Θα πλημμυρίσει η αγορά της ΕΕ με αγροτικά προϊό-

ντα από το Μαρόκο, την Αλγερία, την Τυνησία, τη Λιβύη, την Αίγυπτο κ.λπ. και οι συνέπειες θα είναι τραγικές για τους φτωχούς αγρότες του λεγόμενου φτωχού νότου. Από τη στιγμή που θα κατρακυλήσουν κι άλλο οι τιμές των αγροτικών προϊόντων, θα σαπίζει στα χωράφια και στις αποθήκες μεγάλο τμήμα της παραγόμενης ποσότητας αγροτικών προϊόντων και θ' αναγκαστούν κύματα φτωχών αγροτών να εγκαταλείψουν την αγροτική παραγωγή και το χωριό.

Από την πευρά του, όμως, ο Ε. Μπασιάκος από τη μια αποσιωπά σκόπιμα τόσο την απόφαση αυτή όσο και το γεγονός ότι στις διαπραγματεύσεις που γίνονται στα πλαίσια του Συμβούλιο των υπουργών Εξωτερικών συμμετέχουν υπηρεσιακοί παραγοτές και από το υπουργείο του. Από την άλλη, βγάζει Δελτία Τύπου για την αύξηση του ποσοστού των εξαγωγών αγροτικών προϊόντων και την παρουσιάζει σαν απόδειξη της ορθής αγροτικής του πολιτικής.

Η πολιτική της απελευθέρωσης του εμπορίου των αγροτικών προϊ-

όντων θα συνεχιστεί, ενώ στα πλαίσια των διαπραγματεύσεων του ΠΟΕ θα γίνουν κι άλλες συμφωνίες της ΕΕ με τρίτες χώρες. Οι μεγάλες καπιταλιστικές δυνάμεις της ΕΕ, που υπαγορεύουν τις θελήσεις τους στα λεγόμενα θεσμικά όργανα, θέλουν με την πολιτική της απελευθέρωσης του εμπορίου των αγροτικών προϊόντων με τρίτες χώρες να διεισδύσουν στις αγορές των χωρών αυτών με τα βιομηχανικά τους προϊόντα και κεφάλαια και να πάρουν τις κρατικές προμήθειες.

Η λύση για τους φτωχούς αγρότες του λεγόμενου νότου της ΕΕ δεν βρίσκεται στη διατήρηση των κοινοτικών ενισχύσεων των αγροτικών προϊόντων, αλλά στην ανατροπή του καπιταλισμού, αυτού του βάρβαρου και χρεοκοπημένου κοινωνικού συστήματος. Η λύση για τη φτωχή αγροτιά των χωρών του λεγόμενου τρίτου κόσμου δεν βρίσκεται στην κατάργηση των κοινοτικών ενισχύσεων που παίρνουν οι αγρότες της ΕΕ, αλλά στην ανατροπή του καπιταλιστικού και ιμπεριαλιστικού ζυγού.

Μαυρογιαλουρισμός, ανώτατο στάδιο του νεοδημοκρατισμού!

(αλήθεια, οι χρήστες και οι διδάσκοντες του ΚΕΓΕ που θα καταυτόνε;)!

Την απόφαση υπογράφει ο Α. Κοντός με το πρόσχημα ότι η ΔΠΓ υπάγεται σ' αυτόν. Η πραγματικότητα όμως είναι διαφορετική. Δεν την υπογράφει ο Ε. Μπασιάκος, γιατί η Θήβα είναι η εκλογική του περιφέρεια. Για να μην κατηγορηθεί ότι πολιτεύεται για λόγους καθαρά ψηφοθηρικούς. Το κτήριο αυτό παραχωρείται στο ΤΕΙ Χαλκίδας χωρίς να υποβληθεί κανένα αίτημα από τους άμεσους ενδιαφερόμενους. Ρωτήσαμε την προϊσταμένη της ΔΠΓ γιατί αυτή η πρεμούρα να δοθεί το ΚΕΓΕ θωρίς να υποβληθεί το σχετικό αίτημα και μας απάντησε... απλά: «Και τί πειράζει που δεν υποβλήθηκε το αίτημα;»! Ο Ε. Μπασιάκος πίεζε να τελειώσουν οι εργασίες επισκευής και για να παραδοθεί το ΚΕΓΕ, γιατί ζει υπό την απειλή του ανασχηματισμού και κινδυνεύει να βρεθεί εκτός υπουργικού συμβουλίου (οι περισσότεροι το θεωρούν σήγουρο, ειδικά μετά την περιπέτεια της γαλοπούλας).

Ομως, πέρα από τις ευθύνες του ψηφοθηρεύοντος Ε. Μπασιάκο, υπάρχουν και ευρύτερες κυβερνητικές ευθύνες. Η κυ-

βέρνηση της ΝΔ ισχυρίζεται ότι θα δώσει μεγάλο βάρος στην κατάρτιση των αγροτών. Η πραγματικότητα, όμως, είναι τελείως διαφορετική. Το αρχικό ποσό που είχε εγκριθεί, στα πλαίσια του ΕΠΑΑ-ΑΥ, για τον ΟΓΕΕΚΑ-ΔΗΜΗΤΡΑ ήταν γύρω στα 23 εκατ. ευρώ για την περίοδο 2000-2006. Το κονδύλι αυτό εγκρίθηκε αρχικά για τον συγκεκριμένο Οργανισμό (που έχει αναλάβει να καταρτίσει τους αγρότες), για να επισκευαστούν 60 δομές του και να δημιουργηθούν αγροτικές βιβλιοθήκες. Η κυβέρνηση της ΝΔ, με το πρόσχημα της μικρής απορρόφησης κονδυλίων από τον Οργανισμό, μείωσε το κονδύλι στα 15 εκατ. ευρώ. Στη συνέχεια, με άλλη απόφαση της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Γεωργίας, δόθηκαν 8,5 εκατ. ευρώ στο ΙΓΕ, προκειμένου να ανασκευαστεί το κτήμα Συγγρού, που βρίσκεται στο Μαρούσι. Εποιηθεί πάλι το αίτημα από τους άμεσους ενδιαφερόμενους της ΔΠΓ γιατί θωρίς να υποβληθεί το σχετικό αίτημα;»! Ο Ε. Μπασιάκος πίεζε να τελειώσουν οι εργασίες επισκευής και για να παραδοθεί το ΚΕΓΕ θωρίς δύναμης, ειδικά μετά την περιπέτεια της γαλοπούλας.

Οι καταρτίσεις που γίνονται είναι εντελώς τυπικές, από κάθε απόψη. Κανένας σοβαρός άνθρωπος δεν τολμά να υποστηρίξει, ότι οι καταρτίσεις που γίνονται από τον ΟΓΕΕΚΑ-ΔΗΜΗΤΡΑ προσφέρουν ουσιαστικές γνώσεις στους αγρότες που συμμετέχουν. Πρέπει, όμως, να σημειώσουμε, ότι η λειψή κατάρτιση των αγροτών δεν είναι καν μία από τις αιτίες που δεν

πιέζεται η καπιταλιστική γεωργία στην Ελλάδα. Από τη στιγμή που η αγροτική οικονομία στην Ελλάδα διαυνεί τη φάση που οι ενισχύσεις στους αγρότες αποδειμεύτηκαν από την παραγωγή των αγροτικών προϊόντων και που η μαζική εισαγωγή αγροτικών προϊόντων από τρίτες χώρες διευρύνεται με τη μορφή χιονοστιβάδας, είναι σήμουρο ότι στα επόμενα χρόνια θα συρρικνωθεί δραστικά ο αγροτικός πληθυσμός και η αγροτική παραγωγή. Στη φάση αυτή, λοιπόν, θα ήταν ασύμφωνο οικονομικά για τις καπιταλιστικές εξουσίες να δαπα-

νούν κεφάλαια για την κατάρτιση και επανακατάριση των αγροτών, που θα βρεθούν σύντομα εκτός της αγροτικής παραγωγής.

Είναι, λοιπόν, μεγάλο παραμύθι η κατάρτιση των αγροτών. Ο Ε. Μπασιάκος είναι πολύ λίγος για να διαχειριστεί τα προβλήματα της καπιταλιστικής αγροτικής παραγωγής και ο Κ.

Βρέθηκε τελικά ή... χρυσή τομή. Συνδικαλιστική γραφειοκρατία και καπιταλιστές, με την υψηλή εποπτεία της κυβέρνησης, συμφωνησαν να ξεκινήσουν τον «εθνικό κοινωνικό και πολιτικό διάλογο για το Ασφαλιστικό», υπό τη σκέπη του κοινού τους σπιτιού, της κακόφημης Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (ΟΚΕ). Αναμενόμενο ήταν, για να κρατηθούν κάποια προσχήματα και να μη φαίνεται τελείως ρόμπτα η ΓΣΕΕ, να πασπαλίσουν λίγο την απόφασή τους με «όρους» και «προϋποθέσεις».

Σύμφωνα με την **ομόφωνη** γραπτή ονακοίνωση της ΟΚΕ και τις δηλώσεις του προέδρου της Ν. Αναλυτή (επί χρόνια αντιπροέδρου του ΣΕΒ, για να μην ξεχνισμαστε), η ΟΚΕ θεωρεί το Ασφαλιστικό «**εθνικής** σημασίας πρόβλημα». Η ΓΣΕΕ, δηλαδή, που υποτίθεται ότι εκπροσωπεί τους εργαζόμενους, συμφωνεί ένα θέμα καθαρά **ταξιδιώτικο** να αναγορευτεί σε εθνικό. Δηλαδή, σε θέμα που ενδιαφέρει εξίσου εργάτες και αφεντικά. Λες και θα τάρουν σύνταξη από το ΙΚΑ και οι βιομήχανοι, οι έμποροι και οι τραπεζίτες. Δεν πρόκειται για αθώα έκφραση. Είναι μια έκφραση που κρύβει πολύ περισσότερα απ' αυτά που λέει σε πρώτη ανάγνωση. Κρύβει μια ολόκληρη αντίληψη για την κοινωνική ασφάλιση, ως κομμάτι της αξίας της εργατικής δύναμης.

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία απορρίπτει την ταξική άποψη για την ασφάλιση, η οποία συμπυκνώνεται σε μερικές απλές σκέψεις: **Η εργατική τάξη παράγει δύλιο τον κοινωνικό πλούτο. Η εργατική τάξη σηκώνει το βάρος της φορολογίας, έμμεσης και άμεσης. Γ' αυτό και δικαιούται πλήρη ασφάλιση και χρηματοδότηση της από τους καπιταλιστές και το κράτος τους.**

Αναγορεύοντας σε εθνικό το Ασφαλιστικό, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία θεωρεί ότι στη διαμόρφωση των ασφαλιστικών δεδομένων πρέπει να πάρονται υπόψη οι «αντοχές της εθνικής οικονομίας» και βεβαίως η «αντα-

■ Ασφαλιστικό

Αντεργατική συμπαιγνία κυβέρνησης - ΣΕΒ - ΓΣΕΕ

γωνιστικότητα». Δηλαδή, το συμφέρον των καπιταλιστών.

Στην απόφαση της ΟΚΕ αναφέρεται, επίσης, ότι «πρέπει να υπάρξουν άμεσα συναντήσεις, διμερείς και πολυμερείς, μεταξύ κυβέρνησης-φορέων και των φορέων μεταξύ τους». Δηλαδή, να συναντηθούν οι υποτιθέμενοι εκπρόσωποι των εργαζόμενων και να συζητήσουν όχι μόνο με την κυβέρνηση, αλλά και με τους εκπρόσωπους των καπιταλιστών, για τα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζόμενων. Δηλαδή, ο ΣΕΒ να έχει λόγο για το πότε θα βγαίνουν στη σύνταξη οι εργαζόμενοι και τί σύνταξη θα πάρουν. Να το διαπραγματευθούμε μαζί του! Μόνο τα κέρδη δεν πρέπει να διαπραγματευόμαστε...

Ξέρετε πού οδηγεί αυτό; Στη γνωστή επωδό όλων των κυβερνήσεων: «η κυβέρνηση συναντήθηκε και συνομίλησε με όλους τους κοινωνικούς εταίρους, άκουσε τις απόψεις τους και τα αιτήματά τους και κατέληξε στις νομοθετικές ρυθμίσεις». Αν και το τελευταίο σηκώνει πολλή συζήτηση, ας δεχτούμε ότι είναι έτσι. Αυτό καθόλου δεν ενοχλεί την κυβέρνηση. Πρώτο, γιατί όλοι οι ειδικοί θα συμφωνήσουν στις διαπιστώσεις για την κατάσταση της Κοινωνικής Ασφάλισης. Θα συμφωνήσουν, δηλαδή, σε μια εικόνα κρίσης και επισφάλειας, που δίνει τη δυνατότητα στην κυβέρνηση να νομιμοποιήσει την παρέμβασή της. Από εκεί και πέρα, μπορούν άνετα να διαφωνήσουν, όπως γίνεται πολύ συχνά στην ΟΚΕ. Οι εκπρόσωποι κυβέρνησης και καπιταλιστών, ομονούντες όπως πάντα σε... επιστημονικό επίπεδο θα καταγράψουν τις δικές τους προτάσεις και οι επιστημονικοί εκπρόσωποι της ΓΣΕΕ θα καταγράψουν τις δικές τους ως δεύτερη άποψη. Θα πάρει τη μελέτη με τις δυο απόψεις η ΓΣΕΕ και θα τη χειρίστει με τον τρόπο που περι-

κυβερνητικών σχεδίων (π.χ. για έγγραφα στρατηγικού χαρακτήρα που στέλνονται στην ΕΕ), αλλά ας το παραβλέψουμε αυτό και ας έλθουμε στην ουσία των μελετών που θα κάνει για το Ασφαλιστικό. Γιατί η κυβέρνηση επελέξει την ΟΚΕ και δεν έφτιαχνε μια ακόμη επιτροπή σαν όλες αυτές που έχουν φτιαχτεί στο παρελθόν (επιπροπή Φακιόλα, επιπροπή Σπράου κλπ.); Η απάντηση είναι απλή: για να έχουν οι όποιες μελέτες τη σφραγίδα της αμεροληψίας και της συνεργασίας των κοινωνικών εταίρων.

Θα μας αντιτείνει κάποιος, ότι στην επιστημονική επιπροπή που θα συστήσει η ΟΚΕ θα συμμετάσχουν και επιστημονικοί συνεργάτες της ΓΣΕΕ, οι οποίοι δεν θα τολμήσουν να συμφωνήσουν με αντεργατικές ρυθμίσεις. Αν και το τελευταίο σηκώνει πολλή συζήτηση, ας δεχτούμε ότι είναι έτσι. Αυτό καθόλου δεν ενοχλεί την κυβέρνηση. Πρώτο, γιατί όλοι οι ειδικοί θα συμφωνήσουν στις διαπιστώσεις για την κατάσταση της Κοινωνικής Ασφάλισης. Θα συμφωνήσουν, δηλαδή, σε μια εικόνα κρίσης και επισφάλειας, που δίνει τη δυνατότητα στην κυβέρνηση να νομιμοποιήσει την παρέμβασή της. Από εκεί και πέρα, μπορούν άνετα να διαφωνήσουν, όπως γίνεται πολύ συχνά στην ΟΚΕ. Οι εκπρόσωποι κυβέρνησης και καπιταλιστών, ομονούντες όπως πάντα σε... επιστημονικό επίπεδο θα καταγράψουν τις δικές τους προτάσεις και οι επιστημονικοί εκπρόσωποι της ΓΣΕΕ θα καταγράψουν τις δικές τους ως δεύτερη άποψη. Θα πάρει τη μελέτη με τις δυο απόψεις η ΓΣΕΕ και θα τη χειρίστει με τον τρόπο που περι-

γράψαμε παραπάνω.

Θα τις χειρίστει προπογανδιστικά κυρίως. Οπως έκαναν όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις με ανάλογες μελέτες. Θυμίζουμε, ότι και στην περιβόλητη επιπροπή Φακιόλα είχαν πάρει μέρος εκπρόσωποι της ΓΣΕΕ (σε αγαστή συνεργασία ΠΑΣΚΕ και ΕΣΑΚ τότε), οι οποίοι έβγαλαν χωριστό πόρισμα με το οποίο ουδείς ασχολήθηκε. Εκείνο που απασχόλησε την επικαιρότητα ήταν το πόρισμα του κυρίου καθηγητή (το ίδιο έγινε αργότερα με τον άλλο κύριο καθηγητή, τον Σπράο).

Κοντολογίς, αυτό που επιδιώκει η κυβέρνηση σε πρώτη φάση είναι η ιδεολογική προετοιμασία της νέας αντιασφαλιστικής ανατροπής, που σε αυτή τη φάση φαίνεται να την παραπέμπει στην επόμενη κοινοβουλευτική θητεία (λέμε «σ' αυτή τη φάση», γιατί ουδείς μπορεί να προεξοφλήσει τι θα γίνει, με δεδομένες τις πιέσεις από την Κομισιόν). Η ιδεολογική προετοιμασία γίνεται μέσα απ' αυτές τις μελέτες, οι οποίες παράγουν και αναπαράγουν μια κινδυνολογία, η οποία κουκουλώνει κάθε ταξική αναφορά. Τί μένει; Οτι πρέπει να παρθούν μέτρα που να μειώνουν τις δαπάνες της Ασφάλισης, προκειμένου να μη καταρρεύσει το σύστημα. Οταν ο ταξικός λόγος απουσιάζει τελείως και όλη η δημόσια συζήτηση κινείται γύρω από την αναζήτηση «φρεαλιστικών λύσεων», όταν ουδείς θυμάται έστω να ζητήσει να επιστραφούν στα Ταμεία τα κλεμμένα δεκάδες τρισεκατομμύρια (σε δραχμές), τότε είναι πολύ πιο εύκολο να εμφιλοχωρήσει η απογοήτευση, ο φρόβος, η παραίτηση, η οδράνεια.

■ Προανάκρουσμα οι «τρελές» αυξήσεις στο Internet

Η ΑΠΟΦΑΣΗ του ΟΤΕ να αυξήσει τα τέλη πρόσβασης στο Internet μέσω απλής γραμμής ή γραμμής ISDN σε ποσοστό μέχρι και 240% είναι μια απόφαση μονοπωλιακού τύπου. Μια απόφαση που τη χρεώνεται το κράτος, αφού αυτό είναι ο βασικός μέτοχος και ασκεί τη διοίκηση του ΟΤΕ. Ας αφήσουμε στην άκρη το γεγονός ότι η κυβέρνηση για μια φορά ακόμη αυτοδιαψέδεται, γιατί κάνει αβάσταχτο το φορτίο της επικοινωνίας της πλειοψηφίας των απλών χρηστών με το Διαδίκτυο, την δια στημένη που μιλά για διευκόλυνση της πρόσβασης, κοινωνία της πληροφορίας και άλλες τέτοιες παπαριές. Ας δούμε την απόφαση από μια άλλη σκοπιά, ευρύτερου ενδιαφέροντος.

Επιχειρηματικά, η απόφαση αυτή είναι μια πολύ εύστοχη κίνηση. Ο ΟΤΕ σκέφτηκε σαν μονοπωλίο: Έχω πανάκριβο ευρυζωνικό Internet (5 μέχρι 50 φορές ακριβότερο από οποιαδήποτε άλλη ευρωπαϊκή χώρα) κι αυτό κρατάει μακριά τις επιχειρήσεις και τους ελεύθερους επαγγελματίες, που θα αποτελούσαν τη μεγάλη πλειαδεία του ADSL. Τί θα κάνω, λοιπόν; Θα κρατήσω πανάκριβο το ADSL και ταυτόχρονα θα ακριβήνω το κόστος με χρήση του Ενιαίου Πανελλαδικού Αριθμού Κλήσης (PSTN και ISDN). Με το κλείσιμο της φαλίδας και δεδομένου ότι το ADSL είναι πολύ πιο γρήγορο, θα σπρώξω ένα μεγάλο ποσοστό αυτών των χρηστών να περάσουν στην ευρυζωνική χρήση. Ταυτόχρονα, θα κονομήσω και από άσσος παραμείνουν στις αργές γραμμές, αφού θελοντας και μη θα πληρώνουν πιο ακριβά (να κόψουν το Internet αποκλείεται, γιατί άλλοι το χρησιμοποιούν για επαγγελματικούς λόγους και άλλοι για λόγους επικοινωνίας, ψυχαγωγίας, άντλησης πληροφόρησης).

Σκέψη δεύτερη. Ποιος χρησιμοποιεί το υπεριεργό φτηνό τιμολόγιο (10 το βράδυ με 8 το πρωί); Η νεολαία. Το φοιτηταριάτο κυρίως, που έχει τη δυνατότητα να ξενυχτάει. Αυτοί είναι που δεν μπορούν να κάνουν χωρίς το Internet. Κοπάνα τους, λοιπόν, το μεγαλύτερο ποσοστό αύξησης (241%).

Σκέψεις και κινήσεις πολύ λογικές για μια καπιταλιστική επιχείρηση που ελέγχει μονοπωλιακά μια αγορά. Μόνο που αυτή η επιχείρηση ήταν μέχρι πριν μερικά χρόνια μια καθαρόσαμη ΔΕΚΟ. Στη συνέχεια μπήκε στο χρηματιστήριο, πούλησε το μεγαλύ

ΣΥΜΗ - ΩΣΕΙΣ

* Οι Συμιακοί διαμαρτύρονται γιατί δεν έχουν πρακτορείο Προ-πο! Το ότι δεν υπάρχουν ποτέ πολιτιστικές εκδηλώσεις εκτός τουριστικής περιόδου, δεν εξέγειρε διαμαρτυρίες... Ούτε το ότι οι δρόμοι αποτελούν αγωγούς του αποχετευτικού δικτύου, με ρέοντα λύματα all around, που λιάζονται στο beaufiful φως του Αιγαίου!...

* Α, ναι. Από δω και μπροσ (και μέχρι τέλη Μάρτη), δεν μπορείς να φύγεις από Σύμη, παρά μόνον τρεις φορές την εβδομάδα, μόνο για Ρόδο κι αυτές στις 07.30' το πρωί. Επιστροφή αντίστοιχα, μόνο στις 15.30'. Λευτεριά στους Συμιακούς. Άλλοι «στο δρόμο να σπάσουν τον τρόμο» κι άλλοι «στο κύμα πριν πούνε το ποίημα».

* Συμμετοχή των εκπαιδευτικών της Σύμης στην 48ωρη απεργία; Ανέκδοτο! Εμείς κι εμείς...

* Εορτασμός του Πολυτεχνείου; Δεύτερο ανέκδοτο, πριν την επαπελούμενη παρέμβασή μας...

* Τέσσερις στις δέκα εταιρίες κινούνται στην αγορά με τιμολόγια-μαϊμού. Ανακατεύοντας τις λέξεις, η είδηση γίνεται πιο ρεαλιστική. Δέκα στις τέσσερις μαϊμούδες τιμολογούν την κίνηση στην αγορά!

* Επειδή είμαστε όλοι αμερικανοί όπως είπε κι ο επίτιμος, να σας δημιύσω ότι σήμερα γιορτάζει το CNN. Την ίδια μέρα έχουν γενέθλια ο ιδιοκτήτης Τεντ Τέρνερ (1938) κι ο υπάλληλος Λάρι Κινγκ (1933). Χρόνια δολά.

* Alexis Papagalas, don't you forget to send a wishing card. Times change...

* Τρότσκι στον Ελεύθερο Τύπο!!! Ρε παιδιά, δεν βάζουμε κι εμείς κα' να σιντάκι με τα τραγούδια της γαλάζιας γενιάς, πριν μας προλάβει ο θρωμα-89 Νευροσπάστης;

* Το νέο μεμονωμένο κρούσμα (επειδή ξεχαστήκαμε), μας έρχεται από τη Χίο, όπου πρώην αστυνομικός διευθυντής πουλούσε προστασία σε «φρουτάδικο». Μάλιστα, η υπεράσπιση ζήτησε από την έδρα να δει την ανθρώπινη πλευρά του πράγματος. Οπως άλλωστε συμβαίνει, όποιος κι αν είναι κατηγορούμενος...

* Πλοίο του Γεώργιου Βεντούρη κουβάλησε 148 λαθρομετανάστες (όχι τώρα αλλά πριν τέσσερα χρόνια) και ο ιδιοκτήτης τιμωρήθηκε (όχι πριν τέσσερα χρόνια αλλά τώρα) σε 10ετή φυλάκιση χωρίς αναστολή και πρόστιμο 755.200 ευρώ. Ο κατηγορούμενος δεν εμφανίστηκε στη δίκη λόγω «αγνώστου διαμονής». Θα μένει στη γειτονιά του Παπιδεμέλη φαίνεται, ο οποίος ήταν επίσης «αγνώστου διαμονής» σε μιαν άλλη δίκη.

* Ετσι είναι οι ευσπόληπτοι άσημοι, σεμνοί, ταπεινοί και κρυμμένοι. Ενώ για σας, τρομοκράτες, ξέρουμε πού μένετε, ξέρουμε το κάθε βήμα σας.

* «Σ' αυτό το σώμα που 'χω μπει δεν είμαι μόνος μου / είναι κι η δεύτερη μαμά, ο αστυνόμος μου» (Τζιμάκος).

* «Παλιά ο καπιταλισμός υποσχόταν χαρούμενους σκλάβους, τώρα έχει επιβληθεί στην κοινωνία ο καταδλιπτικός σκλάβος. Οι περισσότεροι γύρω μου δυμίζουν μεταλλαγμένα ανθρωποειδή, εργάζομενοι δολοφονικά προς κάθε εξέλιξη, συλλογική ή προσωπική. Το περίεργο είναι ότι τώρα τελευταία ενοχλούνται ακόμα και όσοι είναι κατ' εξοχήν υπεύθυνοι. Ισως γιατί αισθάνονται ότι χάνουν τον έλεγχο» (Γιάννης Αγγελάκας, πρόσφατα).

* Από 1.1.2006 αυξάνονται κατά 8% τα εισιτήρια των αστικών συγκοινωνιών. Πρέπει να ανατρέξουμε στα κείμενα της «Αντιπληροφόρησης» για να δούμε λεπτομέρειες επί του ζητήματος. Δεν άλλαζαν και πολλά επ' αυτού από τα τέλη της δεκαετίας του '70.

* Πέρασε κι η ημέρα κατά του διαβήτη. Εμπρός τώρα για την ημέρα κατά του χάρακα και της ξύτρας.

* Ο διαμαρτυρόμενος του προηγούμενου Κοντρόφυλλου για το κόστος του καφέ σε πλαστικό στο Εφετείο της Αδρίανας, ας πάει για ένα καφεδάκι (σε πλαστικό, πάντα) στο δικαστικό μέγαρο της συμβασιλεύουσας. Μάλλον οι άτιμες τιμές είναι fix στους ναούς της Θέμιδας. Εκείνο που δεν είναι fix, είναι οι αποφυλακίσεις. Γιατί, άλλο Σάββας κι άλλο Γρηγόρης, άλλο 50.000 ευρώ κι άλλο... καπνοσακούλες. Τί δα γίνει με τον Σάββα ρεεεεεεε;

* «Τη ζωή μου μετρώ με χαρτιά και μ' όνειρα που δειλά φτερουγίζουν.

Κι όλο πληδαίνουν τα έγγραφα. Κι όλο πληδαίνουν τα χρόνια»

(Νίκος Τυπάλδος – «Κι όλο πληδαίνουν τα έγγραφα»).
Κοκκινοσκουφίτσα

■ Εκθεση έργων των πολιτικών κρατούμενων

Τρομούστερία και πανικός

Δεν πρόλαβε να κυκλοφορήσει η ειδηση ότι στο χώρο του Πολυτεχνείου, στο πλαίσιο του τριήμερου γιορτασμού, φιλοξενείται και έκθεση με έργα των πολιτικών κρατούμενων των λευκών κελιών του Κορυδαλλού και τα τρομο-επιτελεία πάρον φωτιά. Μπακογιάνη, Περατικός και λοιποί «ως εδώ» (ξέρετε, αυτοί που πήγαν κάποτε να κάνουν συγκέντρωση στο Σύνταγμα και δεν μαζεύτηκαν ούτε εκατό νοματαίοι) άρχισαν να βαράνε τηλέφωνα σε διευθυντές τηλεοπτικών σταθμών και εφημερίδων, διαμαρτυρόμενοι για τον ουδέτερο και αντικειμενικό τρόπο με τον οποίο ο δημοσιογράφοι παρουσίασαν την είδηση. Ήταν, μετά τον αιφνιδιασμό της Τρίτης, την Τετάρτη επιστρέψαντας φιλότιμα παπαγαλάκια. Μέχρι και στον πρύτανη του Πολυτεχνείου αισκήθηκαν εκβιασμοί, με αίτημα την απαγόρευση της έκθεσης. Λες και θα μπορούσε ο πρύτανης ή οποιοσδήποτε άλλος να αισκήσει λογοκρισία σε μια συλλογικότητα όπως οι «Κινήσεις Αλληλεγγύης στους Πολιτικούς Κρατούμενους», στην οποία συμμετέχουν και πολλοί φοιτητές.

Για την ιστορία, να πουύε ότι οι Κινήσεις Αλληλεγγύης είχαν φροντίσει να πάρουν άδεια για το χώρο όπου εγκατέστησαν την έκθεση και φυσικά δεν συνηθίζεται να αισκείται προληπτική λογοκρισία σε κανένα φορέα.

Τα υποτερικά παπαγαλάκια της τρομολαγνίας δεν έχουν ακούσει τίποτα περί ακαδημαϊκής ελευθερίας. Εν πάσῃ περιπτώσει, το χατίρι δεν έγινε στη Ντόρα και τα Ντοράκια. Ουδείς διανοήθηκε να θέσει θέμα απομάκρυνσης της έκθεσης. Η λει-

τουργία της συνεχίστηκε κανονικά καθ' όλο το τριήμερο. Το μόνο που κατάφεραν ήταν να τη διαφραγμίσουν καλύτερα και να στείλουν περισσότερο κόσμο να τη δει και να αγοράσει αντίγραφα των έργων που εκθέτονταν.

Στην έκθεση, βέβαια, δεν φιλοξενούνταν όπλα και πυρομαχικά (αυτά τα εκθέτουν στις δικές τους εκθέσεις). Εργα τεχνητής φιλοξενούνταν, από ανθρώπους που τους έχουν τριάμιση χρόνια τώρα στην απομόνωση της ειδικής πτέρυγας του Κορυδαλλού, παραβιάζοντας ακόμα και το δικό τους Σωφρονιστικό Κώδι-

κα. Δεν τους ενόχλησε ούτε η θεματολογία των έργων. Εκείνο που τους ενόχλησε ήταν το σπάσιμο της εικόνας που οι ίδιοι θέλουν να δημιουργήσουν για τους πολιτικούς κρατούμενους. Η επικοινωνία τους με τον κόσμο (και) μέσα από την τέχνη. Το ότι γίνεται ευρέως γνωστό πως υπάρχουν πολιτικοί κρατούμενοι και όχι «εγκληματίες του κοινού ποινικού δικαίου».

Δεν έχει κανένα νόημα ν' ανοίξουμε συζήτηση με τους τρομολαγνούς και να τους θυμίσουμε τις υποκριτικές διακηρύξεις τους περί «τεκμηρίου αθωότητας», «δίκαιης δι-

νόητους λόγους. Για να μη διασαλευτεί το κλίμα της τρομολαγνικής ομοφωνίας.

Οι «Κινήσεις Αλληλεγγύης» μένουν με την ικανοποίηση ότι η έκθεση αγκαλιάστηκε από τον κόσμο που προσήλθε στο Πολυτεχνείο. Αυτός ο κόσμος εξέφρασε την αλληλεγγύη του και «εξαφάνισε» τα αντίγραφα των έργων, αγοράζοντάς τα μαζικά. Αυτός ο απλός κόσμος, που ξέρει να κρίνει με το δικό του πολιτικό αισθητήριο, είναι ο φορέας της αλληλεγγύης και της αντίστασης στην τρομούστερία, στην ιστορική παραχάραξη και στην κρατική τρομοκρατία.

Αθήνα, 17 Νοέμβρη 2005
Κινήσεις Αλληλεγγύης
στους Πολιτικούς Κρατούμενους

2002, τότε που όλα τα σκέπαζε η τρομολαγνεία και η τρομούστερία. Τότε που οποιοσδήποτε αντίλογος ήταν απαγορευμένος. Τότε που άνθρωποι λοιδορούνταν και συκοφαντούνταν και η Ιστορία διαστρέβλωνταν με τον πιο χυδαίο και απροκάλυπτο τρόπο.

Αφορμή, μια έκθεση με έργα των πολιτικών κρατούμενων για την υπόθεση 17N, που οργάνωσαν στο Πολυτεχνείο οι «Κινήσεις Αλληλεγγύης στους Πολιτικούς Κρατούμενους». Ακόμα και οι ζωγραφίες από την απομόνωση των ειδικών κελιών θεωρούνται εχθρική πράξη. Οι πολιτικοί κρατούμενοι πρέπει να μείνουν απομονωμένοι, να μην έχουν φωνή, να μην έχουν δικαιώματα. Φρόντισαν, άλλωστε, όσοι αντέρασαν με το γνωστό

τρομούστερικό τρόπο να μας δείξουν πως δεν σέβονται το στοιχειωδέστερο δικαίωμα ενός κατηγορούμενου, το περιβότο τεκμήριο αθωότητας, το οπο

Οι νεανικές συνειδήσεις στο στόχαστρο των ασφαλιστών

Τώρα που ξανάρχισαν τα όργανα για το ξεπάτωμα της κοινωνικής ασφάλισης (νέος γύρος «διαλόγου» με τις πλάτες της εργαστοπατερίας της ΓΣΕΕ), κυβέρνηση και ασφαλιστικές εταιρίες ήρθαν σε κομπρεμί για να αλάσουν πρώτα και κύρια τις νεανικές συνειδήσεις, ώστε στα επόμενα χρόνια να κατοχυρωθεί χωρίς κοινωνικές αντιστάσεις και κραδασμούς η ιδιωτική ασφάλιση ως «τρίτος πυλώνας» του ασφαλιστικού συστήματος και ν' ανοίξει ο δρόμος για να αντικαταστήσει την επικουρική ασφάλιση.

Οπως αποκάλυψε η εφημερίδα Ριζοσπάστης (10-11-05), το υπουργείο Παιδείας επέτρεψε στην Ενωση Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδας (ΕΑΕΕ) (εγκύλιος με αριθμ. πρωτ. 125149 |Γ2, 8-11-05 του γενικού γραμματέα του ΥΠΕΠΘ Ανδρέα Καραμάνου προς τις Περιφερειακές Διευθύνσεις Εκπαίδευσης, τις Διευθύνσεις Εκπαίδευσης και τα Γραφεία των Σχολικών Συμβούλων) να διοργανώσει πανελήνιο μαθητικό διαγωνισμό στα Γυμνάσια και Λύκεια, εξαναγκάζοντας τους μαθητές να επιχειρηματολογήσουν για την αναγκαιότητα του «αγαθού» της ιδιωτικής ασφάλισης.

Το διά της ιδιωτική ασφάλιση πρέπει να θεωρείται αναγκαιότητα των καιρών και «αγαθό» για το άτομο, την οικογένεια, την κοινωνία, προκύπτει αβίσσατα και μόνο από τα θέματα του πανελλήνιου διαγωνισμού, που είναι για το μεν Γυμνάσιο το «Ποιο αγαπημένο μου πρόσωπο και ποιο αντικείμενο θα ασφαλίζα κατά προτεραιότητα και γιατί?» (αγαπημένο πρόσωπο ή πολύτιμο αντικείμενο άρα η ιδιωτική ασφάλιση αναγκαιότητα για προστασία) και για το Λύκειο «Η αξία της Ιδιωτικής Ασφάλισης και της μέσω αυτής αποταμίευσης για την οικογένεια» (ταύτιση αποταμίευσης με ιδιωτική ασφάλιση άρα προσφορά στην οικογένεια, εξασφάλισης).

Το τι επιδιώκεται μέσα από τη διοργάνωση αυτού του διαγωνισμού είναι προφανές. Οι τρυφερές ηλικίες, που δεν έχουν ακόμη πάνω τους τις «αγκυλώσεις» των ενηλίκων (όπως άλλωστε είπε και ο πρόεδρος της ΕΑΕΕ «εμείς οι μεγαλύτεροι είναι δύσκολο ν' αλλάξουμε») πρέπει από τώρα κιδώσα να διαπιδαγωγήθουν στην ίδια της παραίτησης από την κάθε ασφαλιστικό δικαίωμα και να

υπογράψουν τη θανατική τους καταδίκη ως αυριανοί εργαζόμενοι.

Το πώς, θα το μάθουν από τα εγχειρίδια των ασφαλιστικών εταιριών και τις αποστροφές των ομιλιών των οικονομικών επιτελείων όχι μόνο της σημερινής κυβέρνησης, αλλά και των προηγούμενων κυβέρνησεων, που θα φροντίσουν να τους κάνουν «λιανά» οι φροντιστές και οι καθηγητές τους, ώστε να ανταποκριθούν με επιτυχία στο διαγωνισμό (για δελεαρ προσφέρονται στους 30 πρώτους μαθητές του Γυμνασίου και σε ισάριθμους του Λυκείου ταξίδια, υπολογιστές μέχρι και ρολόγια και σκέπτ μπορντ).

Μια κολή ας πούμε απάκα, που θα δώσει σήμουρα βαθμό, είναι αυτή που αναφέρεται στην ιστοσελίδα της ΕΑΕΕ για το διαγωνισμό και αναφέρει ότι «ο κλάδος της ιδιωτικής ασφάλισης συμβάλλει στην επιχειρηματικότητα και την οικονομία, προστατεύει τη ζωή, την υγεία, την ακίνητη και κινητή περιουσία και κυρίως απαλλάσσει τους πολίτες των σύγχρονων ταριχευμένων κοινωνιών από το άγχος και την ανασφάλεια και τους προσφέρει ήρεμη προσωπική και οικογενειακή ζωή».

Κρατάει χρόνια αυτή η κολόνια. Κάθε φορά που επιχειρείται να πουσαριστεί η ιδιωτική ασφάλιση επιστρατεύεται η υπαρκτή κρίση της κοινωνικής ασφάλισης. Επιμελώς όμως, αποσιωπώνται τα αίτια αυτής της κρίσης, που δεν είναι το σύστημα της

ασφαλισης αυτό καθαυτό, αλλά η καταλήστευση και το κακοπάθημά του στα χέρια των κυβερνήσεων και των αφεντικών.

Και φυσικά αποτελούν επτασφράγιστο μυστικό τα παραδείγματα ασφαλιστικών εταιριών-γιγάντων (πχ η αμερικανική Enron ή το σκάνδαλο της Iαπωνίας), που χρεοκόπησαν, αφήνοντας στον άσο όχι μόνο τους ασφαλισμένους αλλά και τους δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενους τους και τα συνταξιοδοτικά τους συμβόλαια.

Το κράτος και οι εργοδότες λανσάρονται σαν ευεργέτες της κοινωνικής ασφάλισης και των εργαζόμενων, που παρουσιάζονται σαν ευεργετούμενοι, που απολαμβάνουν τούτο το «προνόμιο» της κοινωνικής ασφάλισης, που όμως δεν πρέπει να θεωρούν και αιώνιο.

Αντί δηλαδή οι εργαζόμενοι να αναλογιστούν ότι είναι αυτοί που παράγουν όλο τον πλούτο που συσσωρεύεται στην κοινωνία, ότι είναι αυτοί που πληρώνουν κάθε χρόνο το 80% των φόρων που εισπράττει το κράτος και να βροντοφωνάζουν ότι η κοινωνική ασφάλιση είναι δικαίωμά τους, ότι είναι το ελάχιστο που μπορούν να απαιτήσουν και να διεκδικήσουν πλήρη ασφάλιση για όλους τους εργαζόμενους (ντόπιους και ξένους) και άνεργους και πλήρη χρηματοδότησή της από το κεφάλαιο και το κράτος του, θα πρέπει να αποδεχτούν το ξεπάτωμά της και να στρα-

φούν σε ιδιωτικά συμβόλαια με τους καπιταλιστές των ασφαλιστικών εταιριών.

Η βρόμικη προπαγάνδα, που θέλει να δώσει την κοινωνική ασφάλιση βορά στις ασφαλιστικές εταιρίες, αποτελεί «πτωλιά τέχνη κόσκινο» των οικονομικών επιτελείων όλων των τελευταίων κυβερνήσεων, από τότε που η κοινωνική ασφάλιση άρχισε να ξαναστήνεται στο απόσπασμα.

Τα λόγια των Χριστοδουλάκη-Τσοχατζόπουλου (όντας στην κυβέρνηση πριν τρία χρόνια) από το βήμα της Γενικής Συνέλευσης της Ενωσης Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδας γέμισαν χαρά τους καπιταλιστές των ασφαλιστικών εταιριών. Ο νόμος Ρέππτα αρχικά αναγόρευε τα ιδιωτικά «Ταμεία» ως ισότιμα της επικουρικής ασφάλισης και την ίδια την καθιστούσε προαιρετική, ενώ η επίμωχη διάταξη αφορέθηκε την τελευταία σπιγμή για να αποφευχθεί ο σάλος.

Και τώρα η κυβέρνηση της ΝΔ ξαναβάζει το ασφαλιστικό στην προκρούστεια κλίνη και ανοίγει διάπλατα τις πόρτες των σχολείων στις ασφαλιστικές εταιρίες και την προπαγάνδα τους, ενώ δια του υφυπουργού Αναπτυξης Γ. Παπαθανασίου δηλώνει ότι «ήρθε ο καιρός να κάνουμε τολμηρότερα βήματα. Γιατί πιστεύουμε ότι ο ιδιωτικός τομέας της Ασφαλισης μπορεί να πάει στη μαντικό ρόλο σε αυτό που αποκαλούμε μοντέλο κοινωνικής προστασίας».

Η κυβέρνηση δεν επιτρέπει μόνο, δια του διαγωνισμού, την πλύση εγκεφάλου των νέων παιδιών, αλλά παραχωρεί στις ασφαλιστικές εταιρίες και ένα πλήρες πελατολόγιο, αφού αναφέρονται όλα τα στοιχεία των διαγωνισμένων (ονοματεπώνυμο, τάξη, σχολείο, διεύθυνση σπιτιού, τηλέφωνο) και το δικαίωμα να βγάλουν κέρδος οι εταιρίες από διαφημιστικές καμπάνιες (η ΕΑΕΕ διατηρεί το δικαίωμα να δημοσιεύσει τις εργασίες των παιδιών χωρίς καμία οικονομική ή άλλη προς αυτά υποχρέωση).

Σημειώνουμε δε ότι αντιστοιχος διαγωνισμός θα γίνει και για τους φοιτητές των Οικονομικών Πανεπιστημάτων με θέμα: «Οι δυνατότητες συμβολής της ιδιωτικής ασφάλισης στη λύση του συνταξιοδοτικού προβλήματος».

Γιούλα Γκεσούλη

Κάτω τα χέρια από τον Κώστα Αβραμίδη

Συνέντευξη Τύπου έδωσε την περασμένη Τετάρτη το μεσημέρι, στην αίθουσα του ΔΣΑ, η Πρωτοβουλία Άλληλεγγύης στον Κώστα Αβραμίδη, που στηρίζεται από ένα ευρύ φάσμα πολιτικών και κοινωνικών συλλογικοτήτων (ανάμεσά τους οι «Κινήσεις Άλληλεγγύης» και η «Κόντρα»). Οι ομιλητές τόνισαν για μια ακόμη φορά την προκλητικότητα του βουλεύματος με το οποίο παραπέμπεται να δικαστεί ο Κ. Αβραμίδης και το φρονηματικό χαρακτήρα της δίωξης, που στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν κρύβεται, αναφέροντας ως ενοχοποιητικό στοιχείο τη συμμετοχή του Αβραμίδη στο κίνημα αλληλεγγύης.

Άλληλεγγύη στους Καλαϊτζίδη - Καρασαρίνη - Ασπιώτη

ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ ΜΕ ΜΗΧΑΝΕΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ

**Τρίτη, 22 Νοέμβρη, 6:00 μμ
Πεδίο Αρεως**

Καταγγέλλουν τις μεθόδους Γκουαντάναμο ενάντια σε μουσουλμάνους μετανάστες

Το ζήτημα της απαγωγής Πακιστανών εργατών από πράκτορες μυστικών υπηρεσιών και της επιχειρούμενης συγκάλυψή της θέτει η «Πρωτοβουλία ενάντια στα τρομοκρατικά ποικρόματα» που επισήμεις αρχές. Παράλληλα η αργή δικαιοστική διαδικασία που ακολούθησε την μήνυση της Πακιστανικής κοινότητας για τη γεγονότης δείχνει τις προθέσεις και τα όρια της κυβέρνησης.

Η θρασύτατη αυτή πράξη δεν είναι μόνο μια πράξη ωμού ρατσισμού απέναντι στη μουσουλμανική μεταναστευτική κοινότητα που ενοχοποιείται με κριτήριο της ιδιαιτερότητα. Είναι ταυτόχρονα και μια πράξη που τρομοκρατεί την εργατική τάξη και απειλεί την κοινωνία συνολικά καθώς τα δικαιώματα και οι ελευθερίες όλων μας τίθενται υπό αίρεση.

ΝΑ ΑΠΑΙΤΗΣΟΥΜΕ:

- ◆ ΟΧΙ ΣΤΗΝ

Μας έμεινε ο Γερμανός αμανάτι

Ηστήλη την περασμένη βδομάδα αναφέρθηκε στην αγωνίστη συνεργασία του Κόκκαλη με τους «ηγέτες» των οργανωμένων οπαδών του Ολυμπιακού και στην κοινή προσπάθειά τους να παραμυθίασουν τον κόσμο του Ολυμπιακού, που είχε αρχίσει να αντιδρά μετά τα αποτελέσματα της ομάδας στην Ευρώπη. Δεν πέρασε ούτε μια βδομάδα και επιβεβαιωθήκαμε πλήρως.

Στη συνάντηση του Κόκκαλη με τους υπεύθυνους της Θύρας 7, όπως προκύπτει από το ρεπορτάζ, έγινε εκτενής συζήτηση συνέμεσα στις δυο πλευρές και τελικά βρέθηκε η χρυσή τομή, ώστε η πορεία της ομάδας από εδώ και μπρος να είναι αντάξια των προσδοκιών της διοίκησης και των οπαδών της. Το μόνο που δεν καταφέραμε να βρούμε, αναλύοντας τις θέσεις και τις απόψεις των δυο πλευρών, είναι ο τρόπος που θα γίνει προγραμματικότητα η λαμπτρή πορεία. Ο μεν Κόκκαλης ξεκαθάρισε ότι δεν θα ανεχθεί στο μέλλον αντιδράσεις εναντίον των συνεργατών του και ιδιαίτερα σε βάρος του Γιώργου Λουβάρη, που έχει προσφέρει απεριόριστα, δεσμεύτηκε ότι θα είναι κοντά στην ομάδα και ότι θα κάνει όλες τις απαραίτητες κινήσεις για να ενισχυθεί (μάλιστα, για να πάρουμε μια ιδέα για το πώς θα κινηθεί στις μεταγραφές, ο πρόεδρος μίλησε για μοντέλο Τουρέ), διαφώνησε με δοσούς μιλούν για γερασμένη ομάδα και αναφέρονται γενικώς και αφίστως σε ανάγκη «ανανέωσης» και τέλος ζήτησε από τους οργανωμένους οπαδούς να στηρίξουν την ομάδα και να τη βοηθήσουν να κάνει πράξη τους στόχους που είχαν τεθεί στην αρχή της χρονιάς.

Στην «απέναντι» όχθη, οι οργανωμένοι οπαδοί ζήτησαν από τον πρόεδρο να ενισχύσει την ομάδα, να πάρει δραστικά μέτρα εναντίον δύον δεν συμμερίζονται και δεν προσπαθούν να κάνουν πράξη το όραμα της ομάδας και «απαίτησαν» να στηρίξει τον Σόλιντ, αφού κατά τη γνώμη τους είναι ο μοναδικός προπονητής, που μπορεί να υλοποιήσει το ευρωπαϊκό όνειρο των ερυθρούς κωνών (τώρα πως μπορεί να γίνει αυτό από τον μοναδικό προπονητή που δεν έχει καταφέρει να πάρει ούτε έναν βαθμό στο Champions League, είναι άξιο απορίας). Η συνέχεια επί της οθόνης αλλά χωρίς ενδιαφέρον. Ο Ολυμπιακός θα κατακτήσει και φέτος το πρωτάθλημα, το καλοκαίρι ο πρόεδρος θα φέρει και πάλι κάποιους Τουρέ, θα γίνει η σχετική ανανέωση, θα μπουν τα πλάνα για την ευρωπαϊκή πορεία του Ολυμπιακού και θα ζήσουν αυτοί καλά και εμείς (αναφέρομαι στους αθλητικογράφους σαν του λόγου μου) καλύτερα.

Όλο και συχνότερα ο σύντροφος αρχισυντάκτης μου μεταφέρει παράπονα αναγνω-

στών της στήλης (σήμουρα τα παραφουσκώνει) γιατί ασχολούμαι συνεχώς με τον Νικολαΐδη και την ΑΕΚ και με τον Ολυμπιακό και τον Κόκκαλη και δεν κοιτάζω τα χάλια του Παναθηναϊκού. Παλιότερα είχαμε «αντίθετα» παράπονα, ότι ασχολούμαι συνεχώς με τον Παναθηναϊκό και έχω κάνει την στήλη οπαδική, αλλά το αντιπαρέχομαι και κάνω την αυτοκριτική μου. Καταρχάς, στο ρεπορτάζ του Παναθηναϊκού δεν υπήρχε το προηγούμενο διάστημα κάποιο γκανιάν θέμα που θα μπορούσε να απασχολήσει τη στήλη. Δεύτερο, είναι πολύ δύσκολο να πνίξεις τον πόνο σου και να ασχοληθείς με την ομάδα σου, όταν αυτή παραπατεί και δεν φαίνεται φως στον ορίζοντα. Ομως, ανεξάρτητα από τα παράπονα, στο σημερινό σημείωμα είχαμε προγραμματίσει μια αναφορά στις εξελίξεις στον Παναθηναϊκό με αφορμή τις θέσεις μια σημαντικής μερίδας των οργανωμένων οπαδών της ομάδας, όπως αυτές εκφράστηκαν σε ανακοίνωση μετά το στρατάπτωση από τον Εργοτέλη στο κύπελλο.

Αν και στις διαπιστώσεις που κάνουν για την πορεία της ομάδας μέχρι σήμερα δύσκολα μπορεί να διαφωνήσει κάποιος, στο συμπέρασμα στο οποίο καταλήγουν οι ενστάσεις είναι πολλές. Από την ανακοίνωση των οπαδών του Παναθηναϊκού βγαίνει το συμπέρασμα ότι την ευθύνη για την απαράδεκτη πορεία της ομάδας την έχουν πρώτα ο προπονητής και στη συνέχεια οι παίκτες και προς την κατεύθυνση αυτή είναι και οι «συμβουλές» και οι «παρανέσεις» τους. Σχεδόν στο απυρόβλητο βρίσκεται η διοίκηση της ομάδας και οι τακτικοί ανονωτές της στήλης έχουν ήδη καταλάβει το σημείο της διαφωνίας μου με την άποψη των οπαδών.

Είναι γνωστή η θέση της στήλης ότι για την απαίνωση του φετινού Παναθηναϊκού την ευθύνη την έχουν αποκλειστικά οι Βαρδινογιάννηδες. Οι πίκρες που έχουν περάσει μέχρι σήμερα και που θα συνεχίσουν να περνούν οι οπαδοί του Παναθηναϊκού και στο άμεσο μέλλον οφειλονται στη διοικητική ανυπαρξία (λόγω συνειδητής επιλογής και όχι λόγω ικανοτήτων) των ιδιοκτητών της ομάδας. Εχουμε γράψει παλιότερα ότι οι Βαρδινογιάννηδες έχουν επιλέξει συνειδητά τη λογική του «δεύτερου» και δεν κάνουν τίποτα για να αντιπαροτεθούν με τον Κόκκαλη. Οσο συνεχίζεται αυτή η πολιτική, οιτιδήποτε κάνουν οι παίκτες ή ο προπονητής είναι σε δεύτερη μοίρα και συνεπώς δεν μπορεί να ευθύνονται για την πορεία της ομάδας. Ας δούμε, όμως, λίγο περισσότερο την άποψη των οργανωμένων οπαδών του Παναθηναϊκού.

Υπάρχουν άμεσες και σαφείς

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

αναφορές για τον τρόπο που λειτουργεί ο προπονητής. Οι οπαδοί του την πέφτουν για τα συχνά ρεπό που δίνει στους παίκτες για να μπορεί να ταξιδεύει σχεδόν μια φορά την βδομάδα στην Ιταλία και τον οπελών ότι αν δεν σταματήσει τα ταξίδια, θα τον στείλουν μόνιμα στο σπίτι του. Ας συμφωνήσουμε, ότι οι συχνές μετακινήσεις του Μαλεζάνη δημιουργούν πρόβλημα στην ομάδα. Το πρόβλημα όμως είναι πειθαρχίας και όχι αγωνιστικό, αφού αν λείψει μια μέρα από την προπόνηση υπάρχουν οι συνεργάτες του, οι οποίοι θα καλύψουν το κενό. Οι συχνές μετακινήσεις δίνουν στους παίκτες την ασχημη εντύπωση ότι η ομάδα είναι παιδική χαρά. Γ' αυτό, όμως, τη μικρότερη ευθύνη την έχει ο προπονητής και τη μεγαλύτερη η διοίκηση. Οπως προκύπτει από το ρεπορτάζ, η διοίκηση του Παναθηναϊκού έχει συμφωνήσει για τις μετακινήσεις αυτές χωρίς να είχε λάβει υπόψη της τις παρενέργειες που μπορούν να δημιουργήσουν στην ομάδα. Από τη στιγμή, συνεπώς, που κάποιος εντοπίζει το πρόβλημα θα πρέπει να βρει και την αιτία που το δημιουργεί και να αποδώσει τις ευθύνες εκεί που πρέπει. Αν τα συνεχή ταξίδια του Μαλεζάνη κάνουν κακό στην ομάδα, από τη στιγμή που η διοίκηση τα εγκρίνει οι ευθύνες τη βορύχουν οποκλειστικά.

Κλείνουμε το θέμα προπονητή και περνάμε στις νουθεσίες προς τους παίκτες. Οι οπαδοί του Παναθηναϊκού, με αφορμή τον αποκλεισμό της ομάδας από το κύπελλο και το επεισόδιο που δημιουργήθηκε ανάμεσα στον Γκούμα και φίλους της ομάδας έχω από το Παγκρήτιο, απαιτούν από τους παίκτες πιοτοποιητικό βαζελόφροσυνής. Απαιτούν από τους παίκτες να γίνουν πιο όρρωστοι Παναθηναϊκού από αυτούς τους παίκτες της εγκρίνοντας την απόφαση του Ρεχάγκελ και αφετέρου μας παρουσίασε ένα χρονικό με την απόφαση του Γερμανού να παραμείνει στο πόστο του. Σύμφωνα με τα όσα ανάφερε ο συνάδελφος και τα οποία συμπίπτουν με αυτά που γράφουν οι εφημερίδες, ο Ρεχάγκελ πήρε την απόφασή του, αφού πρώτα μελέτησε κάποιες άλλες προτάσεις που είχε και τελικά «μίλησε» η καρδιά του και αποφάσισε Ελλάδα. Ψάχνει λίγο το θέμα και προέκυψε ότι η πρόταση της ΕΠΟ ήταν πολύ καλύτερη οικονομικά από κάθε άλλη πρόταση που είχε. Αρα, αγαπητοί συνάδελφοι, στην απόφαση του Ρεχάγκελ δεν μίλησε η καρδιά αλλά η τσέπη. Επί της ουσίας τώρα, η παραμονή του Γερμανού με την καμία περίπτωση δεν μπορεί να αντεπεξέλθει στις απαιτήσεις για μια πορεία αντάξια των προσδοκιών των οπαδών του Παναθηναϊκού.

Κος Πάπιας

■ ΤΟΜΙΛΙΤΖΟΟΥΝΣ Οι τρεις ταφές του Μελκιάδες Εστράδα

Μια ιστορία ταξικής αλληλεγγύης

Πολλές φορές γράφοντας για την υπόθεση μιας ταινίας έχουμε επίγνωση ότι στην πραγματικότητα δε λέμε τίποτα στο θεατή. Πρώτον, γιατί το στόρι σε αρκετές περιπτώσεις είναι απλώς ένα πρόσχημα, ώστε οι δημιουργοί μιας ταινίας να πουν άλλα πράγματα. Δεύτερον, γιατί όχι μόνο η πλοκή, αλλά και η σκηνοθεσία, η εικόνα, ο ερμηνείας, η απόσφαιρα (κοντολογίς η φόρμα) παίζουν το δικό τους σημαντικό ρόλο. Τρίτον, γιατί ο κινηματογράφος, όπως και κάθε μορφή τέχνης, είναι μια εμπειρία που ο θεατής καλείται να βιώσει με βάση το δικό του βαθύτερο και πολύπλοκο υπόβαθρο.

Εδώ το στόρι είναι ακριβώς ότι λέει ο τίτλος: Ένας μετανάστης βακέρο (γελαδάρης, καουμπόι), ο Μελκιάδες Εστράδα, δολοφονείται από έναν συνοριακό φρουρό στην περιοχή μεταξύ Δυτικού Τέξας και Βόρειας Τσιουάου του Μεξικού. Ο συνάδελφος και φίλος του Πίτ Πέρκινς, κρατώντας μια υπόσχεση που του έδωσε σε ανύποπτο χρόνο, αναλαμβάνει τη μεταφορά του πτωματός του στο Μεξικό. Μόνο που σ' όλο το ταξίδι κρατά όμηρο το δολοφόνο του φίλου του...

Ομως, όπως είπαμε στην αρχή, το στόρι είναι πολλές φο

«Δημοκρατική Ευρώπη» ρε ευρωλιγούρια; Η μόνη χρήσιμη φωτιά είναι αυτή που καίει κάτι (Λαϊκή παροιμία)

Και τώρα... ΠΑΜΕ για εκλογές!

**Χιλιάδες σούπερ μάρκετ γεμάτα πράγματα - γιατί δεν τα
βουτάμε για τα γεράματα;**

Καμεροσπασία

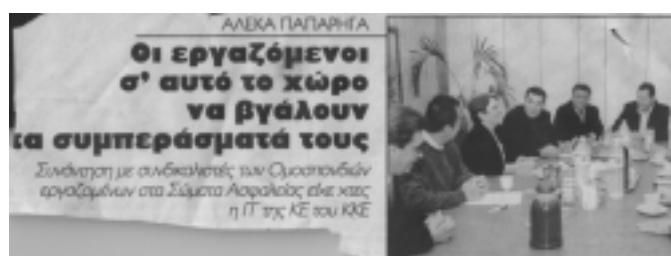
◆ «Οι κάτοικοι περιοχών όπου καταγράφονται υψηλά επίπεδα εκπομπών ατμοσφαιρικών ρύπων, διατρέχουν τον διπλάσιο κίνδυνο να υποστούν καρδιακή προσβολή σε σύγκριση με άτομα που κατοικούν σε περιοχές στις οποίες οι εκπομπές των ρύπων αυτών κυμαίνονται σε χαμηλά επίπεδα» (Mats Rosenloyd, επικεφαλής έρευνας του Ινστιτούτου Καρολίνσκα της Στοκχόλμης).

◆ «Ο ήλιος/ μ' επιμονή αλογόμυγας γυρδόφερέ σας/ χαιδεύοντας σας με τα παχουλά/ τα κοκκινότριχα, μεγάλα δάχτυλά του/ κατασπαζόμενος τον δούλο/ που κρύβουν οι ψυχές σας./ Εγώ ο ατρόμητος/ μεσ' τους αιώνες κήρυξα με θάρρος/ το μίσος για το φως της ημέρας/ με τη ψυχή μου τεντωμένη/ σαν καλωδίου νεύρα/ εγώ, /των λαμπτήρων ο τσάρος!» (Βλαντ. Μαγιακόφσκι - απ' το ομώνυμο θεατρικό, μετάφραση του Αρη Αλεξάνδρου).

◆ Μετά τα πέντε Μπαρθελόνια τεμάχια οι όπου γης βάζει οι δικαιούνται για να ομιλούν» (κατά τον Αγαμέμνονα Κουτσόγιωργα).

◆ «Η ιστορία των επιστημών είναι η ιστορία της προδευτικής εξάλειψης της πλάνης, δηλαδή η αντικατάστασή της με μια νέα πλάνη, μα όλο λιγότερο παραλογή». Fr. Engels

◆ Ο επίσημες αρχές παραδέχονται ότι πουλάνε πρέζα - Οι αρχιεπίσκοποι και δικαστές

+

= Λαϊκό κίνημα

αποφυλακίζουν πρεζέμπτορους που είναι τσιράκια τους - Η νάρκωση και η εξάρτηση περισσότερο από ποτέ είναι οι προϋποθέσεις της κοινωνικής παραίτησης και ελέγχου.

◆ «Η γρίπη των πουλερικών μπορεί να είναι μια σοβαρή υπόθεση. Μπορεί. Γιατί ακόμα δεν είναι». Η ΕΠΟΧΗ, πρώτη σελίδα 30-10-05. (Ευρωλιγούρια...).

◆ «Έγω πιστεύω στους φίλους μου. Και ναι μεν ανήκω και έχω φίλους στο ΠΑΣΟΚ

αλλά έχω σπουδαίους και εγκάρδιους φίλους και στη Νέα Δημοκρατία. Γιατί να κάνω ότι τους αγνοώ?». Θ. Τούντας, δήμαρχος Γαλατσίου - «ΗΧΩ», φ. 2-2005. (Μου αρέσει η Κική μα γουστάρω -και την Κοκό...).

◆ Ο γιαρμούτσος της μπιμπλίνας (περί ποίησης...).
◆ Τί κακίες για τους «γάλλους συντρόφους» είναι αυτές; «Και η Σε-Ζε-τε στα όπλα. Διάλογο σου λέει...». Ο τηλεπαθος διευθυντής του

να μέσα σ' ένα αεροπλάνο! Τελικά, η γυναίκα δεν είναι τρελή, αφού στις μέρες μας κάθε είδους τρομοκράτες καραδοκούν!
ΤΟΝΙ ΣΚΟΤ: Ντόμινο

Η αληθινή ιστορία της Ντόμινο Χάρβεϊ, κόρης του γνωστού θεατρικού και κινηματογραφικού θηθοποιού Λόρενς Χάρβεϊ, που εγκαταλείπει το μόντελινγκ για να γίνει κυνηγός επικηρυγμένων. Από το κακό στο χειρότερο, δηλαδή, μέχρι που βρέθηκε νεκρή στη μπανιέρα του σπιτιού της. Επιθετική εικόνα, εκκωφαντικός ήχος, ελάχιστη ουσία.

ΙΘΙΑΡ ΜΠΟΛΕΪΝ: Μέσα από τα μάτια σου

Η ανιαρή ιστορία μιας γυναίκας που κακοποιείται από τον άνδρα της, αλλά λίγα πράγματα διδάσκεται από την τραυματική της εμπειρία.

ΛΑΣΣΕ ΧΑΛΣΤΡΟΜ: Αγεφύρωτες σχέσεις

Τα τοπία της Δύσης και ο γοητευτικός μεσήλικας καουμπόι Ρόμπερτ Ρέντφορντ άλλη μια φορά πρωταγωνιστές στη γνωστή ιστορία που λέει: Όλοι έχουμε προβλήματα, αλλά η αγάπη όλα τα διορθώνει...

ΠΙΖΟΣΠΑΣΤΗ, 9-11-05.

◆ Εκτός από Κόκα-Κόλα τώρα και βιβλία (των 2 ευρώ έκαστον) από αυτόματους πωλητές. (Ειδες πρόσδο η Γαλία);.

◆ Εθνικό-Μπολσεβίκικο Κόμμα. (Αναρρρόφηση).

◆ «Τα σκληρά μέτρα του Νοεμβρίου» ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 30-10-05. (Κατά το μετέωρο βήμα του πελαργού -που πραμένει εμφανώς ακίνητος).

◆ Νάτα-νάτα «τα συντονιστικά» (φοιτητών-σπουδαστών) (μας αναλύει ο ΟΔΗΓΗΤΗΣ - ναι, ναι, ακόμη υπάρχει! - στο φύλλο 922, Νοέμβριος 2005). Και για κάποιες «παλιότερες» (ψυχές) το ΣΑΣΑ υφίσταται ακόμη!!! (Στο ίδιο φύλλο του ΟΔΗΓΗΤΗ λείπει η δημοσίευση της ΠΑΝΣΠΟΥΔΑΣΤΙΚΗΣ Νούμερο 8 - γιατί, μα γιατί;...).

◆ Τσουπ! τσουπ! τσουπ! νάτες οι «αριστερές κινήσεις δημοτών» σε Περιστέρι, Μαρούσι, Σέρρες (μας πληροφορεί το ΠΡΙΝ, 6-11-05). (Ψυχραμία, παιδιά! Οι εκλογές είναι ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ τον Οκτώβρη...).

◆ Αξίζει να διαβάσετε την ΑΙΧΜΗ του Μαρουσιού, φύλλο 32 (περί φιλέτων ο λόγος).

◆ Παραλήδες-ρουφιάνοι-δημοσιογράφοι.

◆ Καναλάρχιδες!

◆ Αμβρ-δσιος...

Βασιλής

◆ Το ΠΑΣΟΚ συζητά μαζί σας - 20 μήνες ΝΔ - Ανεργία-Ακρίβεια-Λιτότητα-Διακρότηση - Ομιλητής Κ. Σκανδαλίδης

Πριν από 20 μήνες τα ίδια έλεγε η ΝΔ. Τώρα η ΝΔ κάνει ακρίβως ότι έκανε πριν το ΠΑΣΟΚ. Το δε ΠΑΣΟΚ καταγγέλλει τη ΝΔ για την πολιτική που το ίδιο εφάρμοζε. Κοινοτοπία να πουύμε, ότι ο σύγχρονος καπιταλισμός εκμηδένισε τις αποστάσεις από τα κόμματα εξουσίας. Η εξουσία, το χρήμα είναι τόσο ισχυρά κίνητρα που δεν τους πειράζει καθόλου, να «εξχνάνε» -χωρίς να νιώθουν την οποιαδήποτε ενοχή- τα δικά τους πεπραγμένα που έγιναν πριν από ελάχιστο, απειρολάχιστο καιρό. Οχι μόνο αυτό. Θα προσέξετε ότι οι σύγχρονοι ταγοί του έθνους, οι παραθυροφύλακες, έχουν κάνει πλέον επιστήμη εκτός από το φέμα και την αμνησία, την ανακάλυψη εντελώς επουσιαδών διαφορών, στις οποίες δίνουν διαστάσεις τεράστιων προβλημάτων. Οι σύγχρονοι Πασόκοι -για να είμαστε δίκαιοι- προσφέρουν μια νέα μεγάλη υπηρεσία στο κίνημα. (Για το παλιό ΠΑΣΟΚ μη ωράτατε τη στήλη, δεν ασχολείται με το παρελθόν). Εξευτελίζουν στο έπακρο την αστική πολιτική. Ως ρεφορμιστές ήταν οι πράκτορες -με την πολιτική έννοια, μην το πάτε στο χυδαίο- της αστικής τάξης στο εργατικό κίνημα. Ως σοσιαλδημοκράτες λέτε να είναι οι πράκτορες του εργατικού κινήματος στο αστικό στρατόπεδο;

◆ Συνεχίζουμε αγωνιστικά-αντιμπεριαλιστικά, με το λαό στην αντεπίθεση για τα δικαιώματά μας (ΚΝΕ)

Μέρες που είναι, ενδιαφέρει αν η ΚΝΕ συνεχίζει αγωνιστικά, αντιμπεριαλιστικά. Για τις αντεπιθέσεις είναι αρμόδια άλλη στήλη, γιατί η αντεπίθεση της ΚΝΕ θυμίζει τις αντεπιθέσεις του Παναθηναϊκού. Τις κάνει μόνος του ο Μαλεζάνι. Εχουμε λοιπόν να πούμε έναν καλό και έναν κακό λόγο. Ο καλός λόγος είναι ότι για άλλη μια φορά η ΚΝΕ συνεργάστηκε εποικοδομητικά με τις δυνάμεις ασφαλείας. Γιατί, βεβαίως, τα σώματα ασφαλείας έχουν κάθε δικαιώματα να συμμετέχουν στο γιορτασμό. Πρόκειται για παιδιά του λαού, που μάλιστα εργάζονται κάτω από αντίστοιχες συνθήκες, με μισθώσις πείνας. Μπράβο και ξανά μπράβο, λοιπόν. Αλήθεια, ενδιαφέρθηκε το κόμμα αν αυτές τις μέρες πήραν υπερωρίες οι ασφαλίτες; Ο κακός λόγος, τώρα. Επέτρεψε η ΚΝΕ στους πράκτορες του ιμπεριαλισμού, στα φερόμενα ως μελή της 17Ν, να εκθέσουν τα έργα τους μέσα στο Πολυτεχνείο! Με αποτέλεσμα να συκοφαντηθεί ο εορτασμός, το κίνημα, και να μην έρθουν στο Πολυτεχνείο οι πραγματικοί αγωνιστές που έδιναν το αίμα τους ενάντια στη χούντα. Η Ντόρα, ο Παπαχελάς, ο Γεωργίου, ο Περατικός και όλοι οι επώνυμοι αγωνιστές που διέρριξαν τα ιμάτια τους, όσο γινόταν πιο μακριά από το χώρο. Και το χειρότερο. Δίπλα στην έκθεση με τα έργα των πρακτόρων του ιμπεριαλισμού, τα μελή της ΚΝΕ τραγούδαν αντάρτικα!!! Ε, όχι, φιλοι μου. Δε συνεχίζετε αγωνιστικά, αντιμπεριαλιστικά.

◆ Δεν μπορείτε να πουλήσετε κάπι που δεν σας ανήκει - Οχι στο έπειούλημα, κλείσιμο της Ολυμπιακής - Ανοιχτή εκδήλωση - Ομιλητής ο Ησυχος (Φόρουμ)

Ο συνειρόμας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η Ολυμπιακή είναι δημόσια περιουσ

Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι Δη κυβέρνηση Καραμανλή και προσωπικό της «ταύρος της οικονομίας» Γ. Αλογοσκούφης δέχτηκαν ένα ισχυρό χαστούκι από την ΕΕ, με τον εξαναγκασμό τους από την Κομισιόν να ξαναγράψουν τον προϋπολογισμό χωρίς να περιλαμβάνουν σ' αυτόν την τιτλοποίηση, ούτε για το 2005 ούτε για το 2006. Ακόμα πιο ισχυρό, όμως, θα είναι το ράπισμα που θα δεχτεί ο ελληνικός λαός από το παραπέρα «σφίγμο» της δημοσιονομικής πολιτικής. Δυστυχώς, όμως, μ' αυτό το ράπισμα δεν ασχολείται σχεδόν καθόλου η δημόσια συζήτηση των ημερών.

Η ελληνική οικονομία βρίσκεται υπό καθεστώς επιτήρησης από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Αυτό δεν οφείλεται σε άστοχους χειρισμούς, όπως λέει το ΠΑΣΟΚ, κάνοντας γιαλαντζί αντιπολίτευση στη ΝΔ, αλλά ήταν μια στοχευμένη διαδικασία από τη μεριά της κυβέρνησης Κα-

γοίνει με τα νερά της, περιορίζοντας πολύ τις δυνατότητες πολιτικής διαχείρισης των δημόσιων οικονομικών. Μέχρι να το συνειδητοποιήσει αυτό ο Αλογοσκούφης βρέθηκε δεμένος χειροπόδαρα από τον Χαοκίν Αλμούνια, ένα από τα ισχυρότερα στελέχη του κομισαριάτου. Πίστεψε πως ο ίδιος ως υπουργός έχει μεγαλύτερη ισχύ από έναν επίτροπο και... την πάτησε.

Αν δεν το πίστευε αυτό, τότε δεν θα έφτιαχνε το προσχέδιο προϋπολογισμού του 2006 περιλαμβάνοντας έσοδα ύψους 2 δισ. ευρώ από την τιτλοποίηση ληξιπρόθεσμων χρεών προς το δημόσιο. Οταν ο Αλμούνια επισκέφθηκε την Αθήνα πριν μερικές εβδομάδες υπήρξε σαφής και απολύτως άκαμπτος. Διευκρίνισε πως το πολύ που θα δεχόταν είναι η τιτλοποίηση του 2005 (1,8 δισ. ευρώ), ως τετελεσμένο γεγονός. Την τιτλοποίηση του 2006 δεν υπήρχε περίπτωση να την εγκρίνει η Κομισιόν, ακόμα και αν η

και γυρίζοντας στην Αθήνα ανακοίνωσε πως ο προϋπολογισμός του 2005 θα «κλείσει» με αφαιρεμένη την τιτλοποίηση και ο προϋπολογισμός του 2006 θα καταρτιστεί χωρίς τη νέα τιτλοποίηση. Τα ποσά δεν θα περιλαμβάνονται στους σχετικούς πίνακες, αλλά θα αναφέρεται πως το θέμα θα ρυθμιστεί ύστερα από την απόφαση του Eurostat.

Σύμφωνα με τα όσα ο ίδιος ο Αλογοσκούφης ανακοίνωσε στους δημοσιογράφους, το 2005 θα κλείσει με το έλλειμμα στο 4,4% του ΑΕΠ (έναντι 3,6% που θα ήταν με την τιτλοποίηση). Η συζήτηση του με τους συντάκτες του οικονομικού ρεπορτάζ ήταν σπαρταριστή, αλλά δυστυχώς δεν μπορεί να μεταφερθεί στο χώρο ενός άφρου. Οι απαντήσεις του Αλογοσκούφη στα λογικά ερωτήματα που του ετίθεντο ήταν... άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε. Προσπαθούσε να πει ότι... δεν τρέχει τίποτα.

γας. Παρέπεμπε στερεότυπα στον προϋπολογισμό που θα δημοσιευτεί.

Τα δημόσια οικονομικά στη βάση τους είναι μια εξαιρετικά απλή υπόθεση. Και βέβαια, σηματοδοτούν πολιτικές επιλογές. Η κυβέρνηση σκοπεύει να παζαρέψει σε πολιτικό επίπεδο την παράταση της περιόδου προσαρμογής (δηλαδή της περιόδου μέσα στην οποία το έλλειμμα πρέπει να κατέβει κάτω από το 3% του ΑΕΠ) για έναν ακόμη χρόνο. Θυμηθείτε μόνο τί έλεγε ο Αλογοσκούφης πριν από ενάμιση χρόνο. Ελεγε τότε, ότι σε ένα χρόνο θα έχει κατεβάσει το έλλειμμα κάτω από το 3%. Η Κοινότητα, ελεγε, μας δίνει δυο χρόνια, αλλά εμείς θα τα έχουμε καταφέρει σε ένα. Τώρα παζαρέψει και τρίτο χρόνο, με βασικό επιχείρημα ότι τρίτος χρόνος εγκρίθηκε για την Πορτογαλία.

Το Ecofin δεν θα έχει ιδιαίτερες δυσκολίες να δώσει τον τρίτο χρόνο, όμως αυτή η

Πόλωση

Χάρλεμ Ντεζίρ, γιος μετανάστη από τη Μαρτινίκα, ευρωβουλευτής του Σοσιαλιστικού Κόμματος της Γαλλίας. Η πολιτεία -λέει- πρέπει να προστατεύει τους ανθρώπους, να τους βοηθήσει να βγουν από τις γειτονίες αυτές (ενοεί τα γκέτο των γαλλικών προαστίων). Άλλως, η πόρτα για άλλες ιδεολογίες θα είναι ανοιχτή, προειδοποιεί με νόημα (ρεπορτάζ του Craig Smith στους «New York Times»).

Οι «άλλες ιδεολογίες», στις οποίες αναφέρεται ο ευρωβουλευτής δεν είναι, βέβαια, ο εθνικοφασισμός του Λεπέν. Οι νέοι των εργατικών γκέτο, ειδικά οι έγχρωμοι και οι μελαψοί, και να θέλουν δεν μπορούν να βρουν επαφή με το Εθνικό Κόμμα. Αυτό αγρέψει ψηφοφόρους στα λευκά προάστια, στο «εθνικά καθαρό» κομμάτι της εργατικής τάξης. Ούτε είναι ο ευρωκομμουνισμός του «Κομμουνιστικού» Κόμματος, που και τούτες τις μέρες της εξέγερσης και της πολιτικής κρίσης έδειξε υπευθυνότητα και σύνεση, θέτοντας ως πρώτο καθήκον το σταμάτημα της βίας και την αποκατάσταση της τάξης.

Οι «άλλες ιδεολογίες» είναι οι επαναστατικές, αυτές που προτάσσουν την ανατροπή του καπιταλισμού. Άλλα και ο ριζοσπαστικός ισλαμισμός με την καταστροφική του δύναμη. Πιο πολύ, όμως, ο ευρωβουλευτής έχει κατά νου τις επαναστατικές κατευθύνσεις, γιατί το δικό τους αντικαπιταλιστικό πρόταγμα μπορεί να δώσει προοπτική στα προλεταριακά εξεγερτικά κινήματα. Οι νέοι προλετάριοι των γαλλικών γκέτο δεν ξεπούλησαν ενάντια στους «απίστους», αλλά ενάντια στους πλούσιους. Δεν χρειάστηκαν καμιά θροσκευτική διαμεσολάβηση, όπως συμβαίνει στην Ανατολή, όπου η ιδεολογία περιβάλλει και θολώνει τις ταξικές αντιθέσεις.

Πολύ πιο έμπειρος ο διευθυντής της "Monde Diplomatique" Μπερνάρ Κασέν, προειδοποιεί ότι οι δραματικές ταραχές προμηνύουν μια εποχή κοινωνικής πόλωσης, από την οποία ενδέχεται να ωφεληθούν και τα δύο άκρα του πολιτικού φάσματος. Μια σοβαρή πρόκληση, που δεν έχει βρει πειστικές απαντήσεις από τους βασικούς πολιτικούς πυλώνες των δυτικών δημοκρατιών.

Επισι, λοιπόν: «και τα δύο άκρα του πολιτικού φάσματος». Ο φασισμός από τη μια, ο μαρξισμός και ο αναρχισμός από την άλλη. Λογικό είναι να ανησυχούν οι φιλελεύθεροι αιστοί διανοούμενοι σαν τον Κασέν. Γιατί αυτοί πράγματι δεν θέλουν κανένα από τα «δύο άκρα». Και προπαντός δεν θέλουν να βρεθούν στη δραματική θέση να επιλέξουν. Γιατί ξέρουν πολύ καλά ότι, αν δεν έχουν άλλη επιλογή και πρέπει οπωσδήποτε να επιλέξουν, θα επιλέξουν το φασιστικό «άκρο». Γιατί αυτό το «άκρο» εγγύαται την προστασία και τη διαιώνιση των καπιταλιστικών παραγωγικών σχέσεων, ενώ το άλλο «άκρο» προσβλέπει στη συντριβή, στην εξαφάνισή τους.

Ιστορικά δεν θα είναι πρωτόφαντη μια τέτοια πόλωση. Εμφανίστηκε στο μεσοπόλεμο, την περίοδο της μεγάλης οικονομικής κρίσης. Σε κείνες τις συνθήκες ενισχύονταν πολωτικά τα «δύο άκρα»: οι ναζιστικές από τη μια, οι κομμουνιστές από την άλλη. Και η αστική τάξη, αφού ταλαντεύτηκε λίγο, όταν είδε ότι η ενίσχυση των κομμουνιστών θέτει σε κίνδυνο την εξουσία της, έριξε το βάρος υπέρ του φασισμού. Υπέρ της πολιτικής εκείνης δύναμης που της εγγυόταν τη διαιώνιση του συστήματός της.

Σήμερα, βέβαια, απέχουμε πολύ από τέτοιες ιστορικές αναλογίες και εξάλλου η ιστορία δεν επαναλαμβάνεται. Ομως, η τάση είναι αυτή που περιγράφει ο Κασέν. Το δυστύχημα είναι ότι πολλοί απ' αυτούς που εντάσσουν τον εαυτό τους στον επαναστατικό πόλο δεν το έχουν συνειδητοποιήσει και εξακολουθούν να προσεγγίζουν το σήμερα με τα εργαλεία του χθες, δηλαδή συντριπτικά.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΕΝΕΛΑΟΥ 1 και ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΓΙΑΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Ar. Ανησ 24 - Αιγαλεο

